

APRILIE 2025

NR. 33

Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea

Aegyssus XXI

Revista

Liceului Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea

Redacția

Designer grafic

- ★ **Teodorov Irina-Maria, clasa a XII-a D**
- Evtei Ioana-Iulia, clasa a IX-a A**

Redactori

- ★ **Leon Filip-Manuel, clasa a X-a C**
- Szoke Alexia-Ioana, clasa a XI-a D**
- Ștefan George-Bogdan, clasa a XI-a D**
- Lupan Cristian, clasa a XI-a D**
- Albert Caciuc, clasa a IX-a A**

Profesor coordonator

- ★ **Neacșu Irina**

Cuprins

Articole

EDITORIAL.....	04
-ERASMUS+ - IS IT WORTH IT?.....	06
-FACULTATEA DE DREPT.....	08
-A PARTICIPA SAU NU LA OLIMPIADĂ.....	11
-PORTRET DE MOISILIST.....	14
-CUM AJUNGI SĂ TE CALIFICI LA NAȚIONALĂ.....	32
-CÂND IUBEȘTI FOTBALUL.....	34
-CE VREI SĂ TE FACI CÂND VEI FI MARE?.....	36
-MUZICĂ, TRADIȚIE ȘI EMOȚIE.....	37
-MUZICA: REFLEXIA SUFLETULUI MEU.....	38
-CUM ÎȘI PETREC TIMPUL MOISILIȘTII.....	39
-BIBLIOTULCEA ÎN VIZIUNEA ELEVILOR.....	40
-ELEVII ÎNTREABĂ, PROFESORII RĂSPUND.....	41
-LIMBILE STRĂINE- POARTA CĂTRE LIBERTATE.....	42
-LATINA: SURPRINZĂTOR DE VIE.....	44
-DIVINA CAPCANĂ: MANIFESTUL.....	45
-EROI ÎN FORMARE.....	48
-LTGM UN ADEVĂRAT MOZAIC ETNIC.....	50
-SĂNĂTATEA MINTALĂ.....	52
-GO RIVER WOLVES!!!.....	53
-A FI MOISILIST.....	54
-UN GÂND LA FINAL DE GIMNAZIU.....	57
-DE LA MOISIL ÎN JURUL LUMII.....	58
-EXISTĂ VIAȚĂ DUPĂ MOISIL.....	62
-ÎN CĂUTAREA POEZIEI PIERDUTE.....	64
-CREAȚII.....	65
-MESAJ DIN PARTEA ECHIPEI DE REDACȚIE.....	69

Editorial

DE CE LTGM?

-un altfel de editorial-

În calitate de părinte interesat de Liceul Teoretic „Grigore Moisil” din Tulcea, este firesc să aveți așteptări legate de calitatea educației și de mediul în care copilul dumneavoastră își va desfășura activitatea. Iată câteva aspecte esențiale pe care le puteți lua în considerare.

Calitatea actului educațional: Liceul Teoretic „Grigore Moisil” este recunoscut pentru standardele sale academice ridicate, oferind o gamă variată de specializări atât în profilul real, cât și în cel umanist. Elevii au posibilitatea de a alege între specializări precum Matematică-Informatică, Științe ale Naturii, Științe Sociale, în funcție de interesele și aptitudinile lor.

Perspectiva de părinte a unei eleve la Liceul „Grigore Moisil” Tulcea
Dacă ești părinte al unei eleve la Liceul Teoretic „Grigore Moisil” din Tulcea, probabil ai anumite așteptări și experiențe legate de educația și mediul în care învață copilul tău. Iată câteva aspecte pe care mulți părinți le iau în considerare:

Calitatea educației -Liceul este cunoscut pentru profilul său de informatică și științe, având o reputație bună în județ, profesorii sunt bine pregătiți, iar unii sunt implicați în pregătirea elevilor pentru olimpiade și concursuri, nivelul de dificultate al materiilor este ridicat, mai ales la specializările realiste.

Mediul școlar- Elevii sunt, în general, competitivi și dornici de performanță., atmosfera este una academică, dar și destul de solicitantă, există o comunitate activă de elevi și părinți implicați în diverse activități extracurriculare.

Comunicarea cu părinții- Uneori, părinții simt că ar putea exista o mai bună comunicare între profesori și familii, catalogul electronic ajută la urmărirea notelor și a prezenței, sunt organizate periodic întâlniri cu părinții, dar acestea pot fi mai rare decât în gimnaziu.

Pregătirea pentru viitor Mulți elevi de la acest liceu își continuă studiile în facultăți de prestigiu din România sau din străinătate, există oportunități pentru burse, proiecte Erasmus și alte colaborări internaționale.

Probleme sau provocări din perspectiva de părinte- Volumul mare de teme și proiecte poate fi uneori copleșitor. Unele materii sunt predate la un nivel foarte ridicat, ceea ce poate pune presiune pe elevi. Ca în orice liceu, pot apărea și provocări legate de integrarea socială sau stresul școlar.

Un părinte își dorește de la un licean de clasa a IX-a mai multe lucruri, în principal legate de educație, responsabilitate și dezvoltare personală. Iată câteva dintre cele mai importante așteptări.

Responsabilitate și autonomie- Să își facă temele și să își gestioneze timpul eficient să înțeleagă importanța educației și să fie conștient de alegerile sale, să își asume greșelile și să învețe din ele.

Rezultate bune la școală- Nu neapărat note perfecte, dar să fie implicat și să depună efort, să fie curios și să pună întrebări, nu doar să memoreze, să încerce să înțeleagă materiile, nu doar să învețe mecanic.

Comunicare deschisă și respect- Să vorbească cu părinții despre problemele sale, fără frică, să respecte regulile și să își respecte părinții și profesorii, să fie politicos și să dea dovadă de empatie față de ceilalți.

Independență, dar cu limite- Să fie capabil să ia decizii singur, dar să ceară ajutor când are nevoie, să aibă un echilibru între viața socială și cea școlară, să se implice în activități de voluntariat și activități comunitare.

Un comportament responsabil în societate- Să evite influențele negative și anturajele periculoase, să fie conștient de pericolele internetului și rețelelor sociale, să își dezvolte valori morale puternice.

Sănătate fizică și mentală- Să aibă un stil de viață sănătos, echilibrat alimentație, somn, sport, să își gestioneze stresul și emoțiile, să nu se implice în comportamente riscante (droguri, alcool, fumat).

Marele academician Grigore Moisil menționa că ” Omul trebuie să se bucure pentru orice lucru pe care îl face bine. Și când e vorba să-ți alegi o meserie, s-o alegi pe aceea care să nu fie indiferentă societății”!

Psiholog clinician principal
Psihoterapeut specialist
Miloș Silvia

ERASMUS+ – IS IT WORTH IT?

de Galiățatos Alexia, clasa a X-a D

Pentru majoritatea elevilor, experiența liceală este atât un univers al tuturor posibilităților, cât și un mare semn de întrebare asupra elementelor ce ne definesc ca persoane. Constrânși de un prag inevitabil ce desparte copilăria de viața responsabilă de adult, tindem să folosim acești patru ani pentru a încerca toate variantele posibile de a ne descoperi personalitatea, pasiunile și drumul în viață, fapt ce înclină să cred că este motivația de bază a tuturor celor ce au considerat Erasmus+ ca o modalitate de a-și extinde orizonturile. Deși există un interes crescut în această mobilitate în ultima perioadă, am putut observa, totuși, o majoritate reticentă ce întâmpină dificultăți în a determina dacă beneficiile aduse de Erasmus+ merită complexitatea participării la un astfel de proiect.

Un element ce consider că îndepărtează mulți elevi este faptul că Erasmus+ te forțează să îți înfrunți frica de necunoscut. O săptămână într-o țară străină, cu o echipă de moșilști cu care nu te-ai familiarizat încă, aflat într-un schimb de experiență bazat pe cunoașterea oamenilor și locurilor noi este antiteza confortului pe care rutina obișnuită ni-l conferă. Totodată, este pasul necesar pentru a ne deschide orizonturile și de a descoperi o latură nemaivăzută a personalității noastre. Este normal ca timiditatea sau anxietatea să crească într-o astfel de situație - vrem atât să facem o impresie bună, cât și să ne asigurăm că totul decurge perfect. Un lucru pe care l-am observat și mi l-am însușit în experiența Erasmus+ este faptul că toți ne dorim să avem parte de cele mai frumoase amintiri, astfel colaborarea cu echipa pornește de la acest element de bază. Observația mea s-a solidificat într-o seară a mobilității anului trecut din Italia, când echipa moșilștilor a asistat la un spectacol de circ al unui clown.

Am fost singurii dintre elevii prezenți care s-au oferit drept voluntari la bufoneriile spectacolului fiindcă știam că regretul de a nu ne fi bucurat din plin de prezent ar fi fost mai puternic decât frica de a ne “face de râs”.

Astfel, ca orice experiență de scurtă durată, Erasmus+ te împinge să acorzi întreaga ta atenție asupra fiecărui detaliu. Interacțiunile cu străinii, peisajele descoperite, distracția împărtășită cu echipa devin mai speciale datorită dorinței de a absorbi fiecare secundă și de a o întipări în minte. Consider că prin admirația față de prezent pe care o însușești, mobilitățile oferă prilejul perfect de a dobândi lecții noi de viață pe care, în circumstanțele agitate ale vieții cotidiene, le-am fi trecut cu vederea.

Erasmus+ este o experiență personală, pe care toți o interpretează diferit, astfel încât nu mă pot pronunța asupra perspectivei fiecărui participant. Cred, totuși, că multitudinea de păreri reflectă abilitatea mobilității de a răspunde nevoilor diferite și de a aduce beneficii inedite în funcție de personalitatea fiecăruia. Astfel, Erasmus+ devine un portal al descoperirii de sine, ce are la rândul ei, puterea de a-ți transforma radical perspectiva asupra lumii din jur.

FACULTATEA DE DREPT

ALEGEREA POTRIVITĂ SAU O DECIZIE NEPOTRIVITĂ?

de Sara Benedetta Munteanu și Camelia Monica Săraru, clasa a XI-a D

Activitatea din cadrul „Săptămânii Altfel” și anume vizita la tribunalul Tulcea a fost sursa mea de inspirație în alegerea acestui articol. Un avocat cu experiență a avut ocazia să ne povestească despre parcursul său în facultatea de drept, atât despre provocările cât și despre beneficiile acestei meserii. Astfel, m-am gândit să redactez acest articol pentru a dezbate dacă facultatea de drept este alegerea potrivită sau o decizie nepotrivită.

Alegerea unei facultăți este una dintre cele mai importante decizii pe care un tânăr le poate lua pentru viitorul său profesional. Facultatea de Drept nu este doar despre legi și tribunale, ci și despre oportunități multiple într-o gamă largă de domenii. De ce ar trebui elevii să ia în considerare această opțiune?

Absolvenții Facultății de Drept pot deveni avocați, judecători, procurori, notari sau consilieri juridici, ocupând poziții esențiale în societate. Mai mult decât atât, aceste meserii oferă stabilitate financiară și profesională pe termen lung.

Una dintre cele mai prestigioase și importante cariere în domeniul juridic este cea de magistrat. Judecătorii și procurorii au un rol esențial în aplicarea legii și în protejarea drepturilor cetățenilor. Accesul în profesie se face prin promovarea examenului de admitere la Institutul Național al Magistraturii (INM), urmat de o perioadă de pregătire intensă.

Un alt rol esențial în justiție este cel de grefier, care se ocupă cu redactarea documentelor oficiale ale instanței și asigurarea bunei desfășurări a proceselor. Această profesie necesită o bună organizare și cunoștințe solide de drept procedural.

Pentru a profesa ca avocat este necesară promovarea examenului de admitere în Barou și efectuarea stagiaturii. Avocatul reprezintă clienții în fața instanțelor, oferă consultanță juridică și redactează acte juridice.

Accesul în profesia de notar public se face printr-un examen organizat de Institutul Notarial Român. Notarul autentifică acte juridice și oferă consultanță în materie succesorală, imobiliară și contractuală.

În multe instituții publice, consilierii juridici sunt responsabili de redactarea actelor oficiale, oferirea de consultanță legală și verificarea legalității deciziilor luate de administrația publică. Această meserie este esențială pentru funcționarea corectă a administrației de stat și locale. Facultatea de Drept oferă posibilitatea de a lucra în domeniul siguranței naționale, în cadrul Ministerului Afacerilor Interne (Poliție, Jandarmerie) sau al Serviciului Român de Informații, unde se aplică legislația specifică securității statului.

Pentru cei care visează să-și deschidă propria afacere, cunoștințele juridice oferite de Facultatea de Drept sunt un avantaj imens. Înțelegerea legislației comerciale, a contractelor și a reglementărilor fiscale poate face diferența între succes și eșec în lumea afacerilor.

Spre deosebire de alte specializări care limitează opțiunile de carieră, Facultatea de Drept deschide uși în numeroase domenii. Pe lângă profesiile clasice din domeniul juridic, absolvenții pot lucra în administrația publică, afaceri, resurse umane, diplomație, politică sau chiar jurnalism. Marile companii și instituțiile internaționale caută specialiști în drept pentru a gestiona aspectele juridice ale afacerilor lor.

Un absolvent de Drept dobândește abilități de analiză critică, argumentare logică și comunicare eficientă, competențe valoroase în orice domeniu profesional, după cum am observat la avocatul de la tribunal. În plus, studiul legilor dezvoltă o gândire organizată și o capacitate ridicată de rezolvare a problemelor, trăsături esențiale pentru succesul în orice carieră.

Dreptul implică mult studiu, analiză a legislației și interpretare a textelor de lege. Dacă un elev nu este pasionat de acest domeniu și nu are răbdare să lucreze cu documente și proceduri legale, facultatea poate deveni o povară. Cariera juridică necesită ani de studiu și pregătire suplimentară. De exemplu, pentru a deveni avocat, judecător sau procuror, este nevoie de examene dificile și stagii de practică.

Deși avocații de succes pot câștiga foarte bine, debutul în carieră este dificil. Mulți absolvenți încep cu salarii modeste, iar concurența este mare. Dacă cineva își dorește un câștig rapid și constant, există domenii mai profitabile pe termen scurt, precum IT-ul sau antreprenoriatul.

Facultatea de Drept este o opțiune excelentă pentru mulți tineri, dar nu se potrivește tuturor. Deși oferă stabilitate și multiple oportunități de carieră, există situații în care alegerea acestei facultăți s-ar putea dovedi nepotrivită.

În paralel cu această experiență, am vizitat și Penitenciarul, având ocazia să observăm și cealaltă parte a legii, mai exact locul unde poți ajunge dacă o încalci.

Acolo, în prima parte a activității ne-au fost prezentați cinci deținuți, de către doamna psiholog a penitenciarului, care au vorbit despre experiența lor cu drogurile și cum aceasta i-a adus după gratii, din diferite motive, cum ar fi posesie, transport, vânzare sau chiar furt pentru a putea întreține consumul.

Pe termen lung, consumul de droguri poate duce la dependență, deteriorarea sănătății fizice și mentale, probleme sociale și economice, precum și dificultăți în menținerea relațiilor personale. De asemenea, consumul de droguri crește riscul de comportamente periculoase, inclusiv accidente, violență și activități ilegale.

Pentru cei cinci deținuți cu care am făcut cunoștință, consumul a început de la vârste fragede, cuprinse între 14 și 20 de ani. Unii dintre ei aveau chiar și studii superioare, ceea ce arată că nu e neapărat vorba de un nivel de educație scăzut în consumatori, ci mai mult de anturaj, persoanele care intră în viața ta și par de încredere, persoane cărora vrei să le faci pe plac, să fii la fel ca ele. Aceștia au pus în evidență faptul că cel mai mult contează persoanele de care te înconjoari, dar și capacitatea de a refuza să te lași pradă acestor substanțe, sub pretextul curiozității.

Mi se pare foarte importantă o experiență de genul, în care ești capabil să observi consecințele grave ale consumului, de aproape. Educația asupra drogurilor de multe ori este plictisitoare, deoarece este prezentată de persoane care nu au avut experiență cu așa ceva și este foarte mult teoretic, din perspectiva lor ca persoane neimplicate, dar când vine de la un consumator, mesajul are alt impact.

În a doua parte a activității ne-a fost prezentat cam cum decurge o zi în viața unui deținut, dar și a unui gardian și ce înseamnă să lucrezi într-un penitenciar cu regim deschis și semi-deschis.

Gardienii sunt responsabili de menținerea ordinii, securității și disciplinei în închisoare, având de-a face zilnic cu deținuți. Mediul poate fi periculos și stresant, iar interacțiunile cu deținuții pot fi imprevizibile, necesitând abilități reale de comunicare și fermitate. Deși este un penitenciar cu regim deschis, unde deținuții nu se află pentru fapte foarte grave, mulți dintre ei pot deveni agresivi și dificili. Munca de gardian este potrivită pentru persoane calme, care se descurcă bine în a detensiona situații prin comunicare.

A PARTICIPA SAU NU LA OLIMPIADĂ?

Spânoae Delia Anamaria (clasa a X-a B)

Sunt convinsă că această întrebare a existat, la un moment dat, în gândul oricărui elev, precum și altele cu privire la acest subiect. Sunt relevante olimpiadele școlare? Te ajută în viață mai departe? Mai au relevanță în viața elevilor de azi? Voi încerca să ofer un răspuns acestor întrebări, valorificând experiența personală. Anual, mii de elevi din România se înscriu la olimpiade, dar câți dintre ei consideră cu adevărat că această experiență le-a schimbat viața? Dacă unii elevi o consideră o oportunitate, alții o văd ca pe o sursă de stres.

De ce să participi la olimpiadă?

În primul rând, această activitate nu este doar despre memorare, ci și despre înțelegerea profundă a materiei și dezvoltarea unei gândiri logice. Fără să conștientizezi, îți poți dezvolta abilități de lucru și gândirea critică. Pot spune că mi-am îmbunătățit o multitudine de tehnici de lucru și de gândire datorită participărilor anuale la olimpiade. Deși urmez un profil real, mă pasionează limba și literatura română, în special exprimarea și argumentarea opiniilor. Această înclinație a mea a luat naștere în gimnaziu, în anul terminal. Doamna profesoară de la clasă a remarcat un potențial aparte în mine și m-a sprijinit pe acest drum, oferindu-mi o pregătire atentă și dedicată. Deși atunci eram în febra pregătirilor pentru Evaluarea Națională, am reușit să obțin un rezultat foarte bun, calificându-mă la etapa națională a Olimpiadei de Lectură „Lectura ca abilitate de viață”. A fost o experiență de neuitat, care mi-a fost de folos în dezvoltare, astfel reușind să obțin performanța pe care mi-o doream la examen și să îmi îndeplinesc visul de a fi moisilist.

În al doilea rând, interacțiunea cu oameni pasionați de același domeniu îți creează un sentiment special. De obicei, într-o clasă sunt doi sau mai mulți elevi care decid să se înscrie la o anumită olimpiadă. Pregătirea cu profesorul se realizează cu întregul grup. În acest mod, ai posibilitatea de a face schimb de idei cu colegii tăi, luând ce-i mai bun unul de la altul. Recunosc, la început vedeam olimpiada ca pe o competiție în adevăratul sens al cuvântului, mă interesa nivelul adversarului meu, dar nu într-un mod pozitiv. Obiectivul meu era de a-i depăși pe ceilalți, nu pe mine însămi. Cu trecerea timpului, am realizat că este benefic să îmi întrec propriile limite și să mă concentrez doar pe dezvoltarea mea. Cu prilejul participării la faza națională, mi-am format prietenii cu persoane speciale, din întreaga țară, cu care încă țin legătura.

Mai mult, am putea aduce în discuție și latura satisfacției personale. După luni de muncă intensă, sentimentul de împlinire este deosebit, dar și eșecul îți poate aduce un avantaj. Nu vă pot ascunde faptul că rezultatele nu sunt garantate. Chiar dacă te dedici complet pregătirii, nu ai siguranța că vei obține un premiu. Uneori, acest lucru poate duce la dezamăgire și frustrare, însă adevăratul succes se află în spatele experienței care te pregătește pentru evenimente importante din viață. Ajunsă la liceu, mi-am exprimat dorința de a participa la toate olimpiadele ce au ca disciplină de bază limba română. Nu toate rezultatele mele din acești doi ani au fost impresionante, însă fiecare nereușită m-a motivat să devin mai ambițioasă și să am încredere în mine.

În plus, simpla participare la olimpiadă m-a ajutat să îmi gestionez emoțiile în momente tensionate. Am învățat să îmi organizez gândurile în dimineața probei, reușind astfel să îmi stimulez imaginația pentru a oferi răspunsuri originale. De asemenea, am realizat faptul că atunci când emoțiile dispar și te relaxezi, totul este mult mai simplu.

Nu în ultimul rând, atunci când pui pasiune în ceea ce faci, aspectele dificile par simple obstacole ce îți încearcă limitele. Într-adevăr, olimpiadele pot fi foarte solicitante psihic. Rezolvarea subiectelor necesită multe ore de studiu suplimentar, care ar putea fi folosite pentru alte activități. Pe lângă toate acestea, pregătirea pentru olimpiadă se desfășoară simultan cu lecțiile de la școală. Este necesară găsirea unui echilibru între teme, testele de la clasă și studiul suplimentar necesar pentru competiție. Acest lucru poate deveni copleșitor, mai ales în perioadele încărcate, când activitățile se suprapun. Aș minți dacă aș spune că pentru mine totul a fost ușor, dar roadele muncii mă fac să cred că tot efortul merită.

Acum, luând în calcul toate aspectele discutate, răspunde-ți singur la două întrebări esențiale! Merită să-ți asumi această provocare sau preferi să investești timpul în altceva? Pentru tine succesul înseamnă doar premii sau și experiențele câștigate pe parcurs?

Achimfiev Teodora (clasa a X-a B)

Cred că această întrebare trece prin gândul fiecărui elev atunci când profesorul îi propune pentru prima dată o astfel de experiență. Merită sau nu? Din punctul meu de vedere, nu îți poți da seama de acest lucru până nu încerci. După aceea, totul vine de la sine, iar în curând te trezești că tu ești cel care îl roagă pe profesor să îl înscrie. Poate te întrebi cum am ajuns la această concluzie. Am îndrăznit să particip, să îmi doresc să îmi testez și să îmi întrec limitele. Am și reușit, chiar de mai multe ori, deci mă consider aptă de a vă prezenta avantajele și dezavantajele.

Dezavantajul ar fi că pregătirea cere timp, dacă îți dorești cu adevărat să obții ceva. Însă, cum nimeni nu participă la o olimpiadă bazată pe o materie care îi displace, acel timp suplimentar petrecut pentru pregătire nu ar trebui să reprezinte un dezavantaj.

Dincolo de acest aspect, ar trebui să iei în considerare lista de avantaje care apar odată cu participarea la olimpiadă. În primul rând, o astfel de experiență îți va aduce un bagaj de cunoștințe noi care te vor ajuta mult în viitor. Dacă ai norocul de a ajunge și la etapa națională, acest bagaj se va multiplica. De obicei, proba scrisă de la etapa națională vine însoțită și de o probă orală, ce te va ajuta extrem de mult în ceea ce privește gestionarea emoțiilor, oferindu-ți un avantaj semnificativ pentru proba de competențe lingvistice de la bacalaureat. În al doilea rând, obținerea unor rezultate remarcabile îți oferă o bursă de merit. Ba chiar mai mult, dacă reușești să ieși pe pimele trei locuri la etapa națională, vei putea beneficia de bursa olimpică de tip II. De asemenea, etapa națională vine cu șansa de a călători prin țară. Vizitezi un oraș nou, bucurându-te de o experiență inedită. Însă avantajele nu se opresc aici. Această călătorie îți oferă șansa de a cunoaște persoane noi, atât din propriul județ, cât și din restul țării, și de a forma noi prietenii ce pot dura o viață întreagă. Nu în ultimul rând, participarea la olimpiadă te va ajuta să înțelegi cu mai multă ușurință conceptele predării de la clasă, obținerea de note mari devenind floare la ureche.

În concluzie, o astfel de experiență reprezintă o oportunitate care nu ar trebui ratată de nimeni, oferindu-ți un stimulent major pentru doar câteva ore de muncă în plus, dar și șansa de a face parte dintr-un proiect propriu al dezvoltării de sine.

Stăneată Alexandra (clasa a X-a B)

Olimpiada este acea etapa din viața elevului ce vine cu bucurii sau dezamăgiri, dar cel mai important este că îți dai seama de capacitatea de a te autodepăși prin participare.

Mulți se întreabă dacă efortul depus merită sau dacă timpul investit nu te va epuiza. Răspunsul meu este că da, merită. Dacă aș putea să-mi transmit un sfat mie, fetei de clasa a cincea, aș îndemna-o să se înscrie din gimnaziu la olimpiadă. Ceea ce unii elevi nu realizează este că rezultatele maxime vin în decursul mai multor ani de muncă, nu din prima încercare. De asemenea, în această experiență nu ai nimic de pierdut, ci doar de câștigat. Chiar dacă rezultatul nu înseamnă calificarea pentru etapa națională, tot trebuie să fii mândru de munca ta. Olimpiada îți arată că te poți autodepăși și că mereu există loc de mai bine. Ea te familiarizează cu emoțiile examenelor importante, îți dezvoltă creativitatea și gândirea logică.

Pe lângă câștigul educațional, olimpiada poate fi un avantaj în obținerea bursei sau, dacă treci de etapa județeană, să te bucuri de o mică „vacanță” de la școală, călătorind în orașul unde se desfășoară naționala. Această călătorie îți oferă șansa de a cunoaște persoane din întreaga țară. Una dintre prietenele mele mi-a povestit experiența ei la etapa națională unde și-a creat prietenii cu persoane de neuitat și a trăit emoțiile unice ale concursului, cu participanți din toate județele.

Prin urmare, olimpiadele reprezintă oportunități pentru participanți de a se afirma în mediul competițional și de a se dezvolta pe plan personal. Unul dintre factorii succesului îl reprezintă munca pe cont propriu, în timpul liber. În domeniul performanței, cel mai mult contează efortul depus de elev în afara orelor de curs. Elevii ce au ca scop rezultatele, ar trebui să studieze constant în timpul liber.

PORTRET DE MOISILIST

Despre Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea se știe deja că este o „pepinieră” pentru fazele naționale ale olimpiadelor și concursurilor școlare de la diverse discipline: de la matematică, limba română, limba latină, limbi străine la geografie, biologie, chimie, educație fizică, informatică și chiar lingvistică și robotică, nu este domeniu în care elevii noștri să nu fie pe podium. Aceste performanțe sunt posibile doar datorită unui tandem educațional profesor-elev care se bazează pe empatie, spirit de competiție, seriozitate, dedicare și...multe ore de muncă- ingredientul secret. Și anul acesta am cules roadele muncii noastre .

Suntem mândri de corpul nostru profesoral care este mereu deschis pentru autodepășire și de elevii care își doresc să facă performanță în diverse domenii. Câțiva dintre acești elevi au doit să împărtășească câteva gânduri . ..Cine sunt ei?

PRODAN LAVINIA-ALEXANDRA

Olimpiada Națională de Matematică, Premiul I
etapa județeană
Olimpiada Națională de Biologie, Premiul I etapa
județeană

Care este mottoul tău în viață?

Daca nu riști, nu câștigi.

A fi moisilist:

A fi elev la Liceul „Grigore Moisil” din Tulcea înseamnă a face parte dintr-o comunitate educațională dinamică și inovativă, unde învățatura și dezvoltarea personală sunt priorități fundamentale. Liceul „Grigore Moisil” este un loc unde elevii se formează atât pe plan intelectual, cât și pe plan uman, învățând să fie responsabili, creativi și curioși.

Un gând pentru profesorii tăi:

Doamna Radu, profesoara de biologie, este un exemplu de pasiune și dedicație pentru educație. Cu fiecare lecție, reușește să transforme subiectele complexe în descoperiri fascinante, stârnind curiozitatea și dorința de a învăța. Își tratează elevii cu răbdare și respect, iar modul în care le transmite cunoștințele reflectă nu doar un simț al responsabilității, dar și o adevărată dragoste pentru știință.

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Colegii moisiliști sunt o adevărată sursă de inspirație și sprijin reciproc. În fiecare zi, alături de ei, înveți nu doar din cărți, ci și din experiențele și ideile lor diverse. Fiecare are propria personalitate, dar împreună formăm o echipă unită, în care respectul și dorința de a învăța se împletesc. Atmosfera de la liceu este mereu energizantă și plină de provocări, iar colegii mei sunt cei care transformă aceste provocări în momente de creștere și învățare continuă.

DUMITRACHE LIANA-ANDREEA

Care este mottoul tău în viață?

Mottoul meu în viață este să nu renunț niciodată și să continui să lupt pentru viitorul și pasiunile mele, orice ar fi.

A fi moșilist:

Pentru mine, a fi moșilist înseamnă a face parte dintr-o comunitate aparte, unde toți membrii se susțin unii pe ceilalți și se respectă deplin. Pot să mă exprim liber, știind că ceilalți mă vor asculta și nu mă vor judeca.

Un gând pentru profesorii tăi:

Le mulțumesc din tot sufletul pentru efortul depus pentru educația noastră. Datorită devotamentului și pasiunii lor, vom deveni oameni de succes cu care să se mândrească.

Un gând pentru colegii

moșiliști:

Să nu se lase demoralizați de greșelile lor. Fiecare succes are în spate zeci, chiar și sute de eșecuri, chiar dacă la alții nu pare așa.

Limba Engleza, Premiul I etapa județeană
Biologie, Premiul al II-lea etapa județeană
(calificată pe locurile suplimentare)

PUFLENI MARIA

Limba Engleza, Premiul I la etapa județeană

Care este mottoul tău în viață?

„Curajul de a încerca valorează mai mult decât teama de a greși.”

A fi moșilist:

A fi moșilist înseamnă să îți dorești mereu mai mult de la tine, să cauți excelența și să îți depășești limitele. Înseamnă să faci parte dintr-o comunitate unde curiozitatea și dorința de a învăța sunt încurajate și apreciate.

Un gând pentru profesorii tăi:

Le mulțumesc pentru că ne ghidează, ne inspiră și ne învață nu doar materie, ci și lecții de viață. Fără pasiunea și răbdarea lor, nu am fi reușit să ne descoperim și să ne dezvoltăm potențialul.

Un gând pentru colegii

moșiliști:

Să nu încetați niciodată să visați și să luptați pentru ceea ce vă doriți! Suntem norocoși să facem parte dintr-un liceu care ne oferă oportunități incredibile – să profităm de ele și să ne construim un viitor așa cum ni-l imaginăm!

POPESCU ALEXANDRA RIANNA

Care este mottoul tău în viață?

Nu învățăm pentru școală, ci pentru viitor!

A fi moșilist:

Pentru mine a fi moșilist înseamnă să dau tot ce pot, întrucât am șansa de a învăța într-un mediu care mă susține și care îmi oferă toate posibilitățile.

Un gând pentru profesorii tăi:

Le mulțumesc pentru că îmi oferă nenumărate oportunități în viață având în vedere că ei nu mă învață doar teoria unei materii, ci mă învață să fiu un om.

Un gând pentru colegii

moșiliști:

Orice vis poate deveni realitate dacă ne dorim cu adevărat!

Limba Italiană maternă, premiul I faza județeană

VASILIU LAURA

Care este mottoul tău în viață?

„Să nu am așteptări prea mari pentru a nu fi dezamăgită.”

A fi moșilist:

Pentru mine, a fi moșilist înseamnă să fiu mândră de școala mea și să o reprezint.

Un gând pentru profesorii tăi:

Vă mulțumesc pentru toată susținerea și răbdarea pe care ni le acordați nouă, elevilor!

Un gând pentru colegii

moșiliști:

Împreună reușim să facem un liceu mai unit!

Limba Franceză, Premiul II faza județeană

WAHBA DARIUS

Care este mottoul tău în viață?

Viața trăită fără a-ți urma pasiunile este doar existență.

A fi moșilist:

A fi moșilist înseamnă a fi la un liceu de top, cu profesori bine pregătiți și o comunitate de excepție.

Un gând pentru profesorii tăi:

Le mulțumesc enorm pentru efortul depus în educația mea.

Un gând pentru colegii

moșiliști:

Le mulțumesc și lor pentru că m-au acceptat așa cum sunt, cu rele și cu bune.

Olimpiada de Geografie, Premiul I etapa județeană

MODORAN ALEXIA-MARIA

Care este mottoul tău în viață?

Victoria înseamnă nu doar câștigul învățării, ci a trăi în spiritul cunoașterii.

A fi moșilist:

A fi moșilist înseamnă a-ți dedica majoritatea timpului în scopul cultivării excelenței și descoperirii pasiunilor personale.

Un gând pentru profesorii tăi:

Sunt recunoscătoare pentru oportunitățile de învățare oferite.

Un gând pentru colegii

moșiliști:

Mă bucur de mediul prielnic dezvoltării și susținerea dată de colegii mei.

Limba și literatura română și religie: Cultura și spiritualitate românească

BUCIOC IULIANA

Care este mottoul tău în viață?

Nimic nu merită un al doilea gând, așa că mergi înainte fără remușcări.

A fi moisilist:

Înseamnă că până acum nu mi-am zidit limite, fiindcă am ajuns la cel mai grozav liceu din Tulcea și știu că încerc în continuare să ajung cât mai sus. Am ajuns într-o instituție în care vin de drag.

Un gând pentru profesorii tăi:

Voi faceți liceul să fie un loc mai bun și sigur pentru elevi, sunteți cei care ne susțin și ne încurajează să mergem înainte, iar eforturile voastre sunt vizibile.

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Sunteți sufletul acestui liceu. Voi îi dați viață și îl faceți să fie ceea ce este acum și vă mulțumesc fiindcă creați un loc în care vin cu plăcere.

Limba Rusă Maternă, Premiul II etapa județeană

EHIMOV ALEXANDRU

Care este mottoul tău în viață?

Cine are curajul să fie fericit, va găsi și fericirea în educație.

A fi moisilist:

Un moisilist pentru mine este o persoană implicată, prietenoasă și zămbăreață.

Un gând pentru profesorii tăi:

În opinia mea, toți profesorii de la Moșil sunt foarte buni. Îmi place cum explică materia și mi se par toți de treabă.

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Am niște colegi minunați.

Limba Rusă Maternă, Premiul II etapa județeană
Olimpiada de religie cult ortodox de rit vechi -
Premiul II etapa județeană

MANTAI ELISABETA

Care este mottoul tău în viață?

Cel mai important pas e primul!

A fi moislilist:

Pentru mine a fi moislilistă înseamnă să cresc, să învăț și să visez alături de oameni care mă inspiră. Este locul unde fiecare zi adaugă o filă în povestea mea, unde prietenii, cunoașterea și amintirile se împletesc, construindu-mi drumul spre viitor. A fost și va rămâne mereu o parte din mine și oriunde aş ajunge mai departe mă voi mândri mereu să spun că am absolvit la Moasil.

Un gând pentru profesorii tăi:

Aș vrea să le mulțumesc pentru infinita răbdare pe care mi-au oferit-o, pentru lecțiile care au fost formulate cât mai simplu și pentru sprijinul continuu oferit în acești ani. Ați modelat nu doar mintea, ci și caracterul meu, dându-mi încredere și curaj. Multe dintre vorbele voastre vor dăinui mereu în mintea mea, ghidându-mi pașii spre viitor.

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Bucurați-vă de fiecare moment, învățați cu pasiune și construiți amintiri zi de zi. Deși câteodată pare așa, liceul nu este doar despre note și examene, ci despre prietenii, distracție și un prilej de a vă descoperi pe voi înșivă. Fiți curajoși, fiți voi înșivă și nu uitați că fiecare zi în care faceți un pas în față, oricât de mic ar fi, vă apropie de viitorul pe care vi-l doriți.

Limba Rusa Maternă, Premiul XX etapa județeană
Olimpiada de religie cult ortodox de rit vechi
etapa județeană

VASILE IRINA

Care este mottoul tău în viață?

Scopul adevăratei educații este inteligența plus caracterul.

A fi moislilist:

A fi moislilist înseamnă a te autodepăși mereu și a evolua de la an la an.

Un gând pentru profesorii tăi:

Vă mulțumesc mult pentru tot sprijinul acordat și efortul depus de dumneavoastră în fiecare zi, pentru ca noi să venim din plăcere la școală și să învățăm într-un mediu sigur și prietenos!

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Consider ca noi, moislilistii, ar trebui să fim un model pentru elevi de la celelalte școli din Tulcea și să nu uităm niciodată scopul nostru în viață, acela de a face lumea un loc mai bun.

Limba Franceză, premiul I faza județeană

VASILE MIHAI-CRISTIAN

Care este mottoul tău în viață?

Muncește pentru visurile tale!

A fi moșilist:

Pentru mine a fi moșilist înseamnă să fiu dedicat învățării și să performez în cadrul liceului.

Un gând pentru profesorii tăi:

Devotamentul și dorința de a învăța sunt unele dintre valorile pe care profesorii mi le transmit în cadrul orelor de curs, iar alături de ei mă simt motivat și încrezător.

Un gând pentru colegii

moșiliști:

Să creăm un mediu prietenos în liceu și să ne susținem pentru a realiza lucruri frumoase.

Olimpiada de Istorie, premiul I faza județeană

MOCANU SERGIU-CASIAN

Care este mottoul tău în viață?

“Succesul constă în a merge din eșec în eșec fără să-ți pierzi moralul” (Winston Churchill).

A fi moșilist:

Pentru mine, a fi moșilist înseamnă să studiezi la Liceul Teoretic “Grigore Moisil” să te poți bucura de experiențele oferite chiar și în pauze”

Un gând pentru profesorii tăi:

Implicarea și efortul depus de dumneavoastră fac diferența pentru noi. Nu sunteți simpli salariați sau angajați, ci modele de urmat care pot forma, îndruma și modela noua generație, în toate modurile posibile.

Un gând pentru colegii

moșiliști:

În viață este important să faci ce vrei, când trebuie, unde se poate și în felul cel mai convenabil ție.

Olimpiada de Istorie, Premiul II faza județeană
(calificat la națională)

CASIAN MIHAI

Care este mottoul tău în viață?

Niciodată să nu renunți!

A fi moisilist:

Să fac parte dintr-o mare familie de copii cărora le place să învețe și de aceea sunt aici.

Un gând pentru profesorii tăi:

Toți sunt foarte buni!

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Când o să fiu clasa a VIII-a o să îmi lipsiți!

Olimpiada de Religie cultul ortodox, Premiul I la faza județeană

RĂDULESCU DRAGOȘ-ȘTEFAN

Care este mottoul tău în viață?

Il vaut mieux être seul que mal accompagné. (Pierre Gringore)

A fi moisilist:

A fi moisilist înseamnă a ști în același timp ce înseamnă respectul, disciplina, implicarea și creativitatea.

Un gând pentru profesorii tăi:

Va mulțumesc pentru implicare!

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Continuați tot ceea ce faceți și veți reuși!

Olimpiada de Limba Franceza, Premiul II etapa județeană

TRANULEA ANDREEA

Care este mottoul tău în viață?

Nu riști, nu câștigi!

A fi moșilist:

Pentru mine a fi moșilist înseamnă să faci parte dintr-un colectiv, să ne sprijinim unii pe alții și să fim mândri că facem parte din această unitate.

Un gând pentru profesorii tăi:

Mulțumim că ne sunteți alături și ne sprijiniți în tot ceea ce facem!

Un gând pentru colegii

moșiliști:

Implicați-vă în cât mai multe activități întrucât nu veți regreta și o să vă faceți amintiri de neuitat!!

Olimpiada de Badminton, premiul I faza județeană

LUNGU ALESSIA GIORGIA

Care este mottoul tău în viață?

"Omnia tempus habent"

A fi moșilist:

Pentru mine a fi moșilist înseamnă să depui eforturi, să te implici, să valorifici fiecare moment al experienței de licean.

Un gând pentru profesorii tăi:

Profesorilor mei, mi-aș dori să le transmit că îi apreciez din punct de vedere profesional și că nu mi-aș dori alți profesori, întrucât se dedică în totalitate profesiei lor.

Un gând pentru colegii

moșiliști:

Viața e prea scurtă pentru a fi risipită pe stres. Enjoy life!

Olimpiada de Limbă Maternă Neogreacă, premiul II faza județeană

CRĂIȚĂ ALEXANDRU-ȘTEFAN

Care este mottoul tău în viață?

Fii curios, nu perfect!

A fi moisilist:

Să fiu dedicat.

Un gând pentru profesorii tăi:

Le mulțumesc pentru susținere!

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Le mulțumesc pentru susținere!

Olimpiada de Tehnologia Informațiilor și
Comunicațiilor

TĂNASE TUDOR ȘTEFAN NICOLAS

Care este mottoul tău în viață?

O carte, un pix, un copil și un profesor pot schimba lumea.

A fi moisilist:

Sunt mândru de profesorii care predau la acest liceu, deoarece toți își dau interesul în a le preda elevilor.

Un gând pentru profesorii tăi:

Le mulțumesc pentru toată atenția și ajutorul oferit mie. Așa am reușit să ajung până aici.

Un gând pentru colegii

moisiliști:

"Fiți mai încrezători în voi, să nu vă fie frică să participați la mai multe olimpiade și concursuri. Nu aveți nimic de pierdut și chiar puteți reuși să ajungeți departe așa"

Olimpiada de Geografie, Premiul I etapa județeană

NECULAI LIVIA IOANA

Care este mottoul tău în viață?

„Fii schimbarea pe care vrei să o vezi în lume”

A fi moșilist:

A fi moșilist înseamnă să îți construiești visuri și să muncești pentru ele.

Un gând pentru profesorii tăi:

Vă mulțumesc pentru toată munca depusă în formarea mea și a tuturor tinerilor din acest liceu.

Un gând pentru colegii

moșiliști:

Alături de voi, liceul este mai mult decât o școală, este aventură!

Olimpiada Județeană de Religie Cultul Ortodox
premiul I

POH LAVINIA-ELENA

Olimpiada Județeană de Limbi Clasice: Limba
Latină, premiul II (calificată la națională)

Care este mottoul tău în viață?

«Vox populi - vox dei»

A fi moșilist:

A fi moșilistă înseamnă să faci parte dintr-o comunitate de excelență, unde sunt înconjurată de profesori dedicați și colegi ambițioși. Este o oportunitate de a învăța, de a mă dezvolta și de a-mi deschide orizonturile pentru un viitor plin de succes.

Un gând pentru profesorii tăi:

Vă mulțumesc pentru dedicarea, răbdarea și pasiunea cu care ne ghidați zi de zi. Prin munca și devotamentul dumneavoastră, nu doar ne oferiți cunoștințe, ci ne inspirați să devenim cea mai bună versiune a noastră. Sunteți un exemplu și un sprijin neprețuit în drumul nostru spre viitor!

Un gând pentru colegii

moșiliști:

Rămâne în continuare o bucurie de a avea colegi apropiați pe care îi pot numi prieteni și vă mulțumesc pentru toate orele petrecute cu voi în cadrul acestui liceu!

Care este mottoul tău în viață?

"Memento vivere!"

A fi moisilist:

Pentru mine, a fi moisilist înseamnă a face parte dintr-un mediu care mă împinge să devin cea mai bună versiune a mea, un spațiu în care îmi dezvolt pasiunile și care mă ajută să ies din zona mea confort. Înseamnă să fac parte dintr-o comunitate de oameni ambițioși, dar și să învăț din greșeli și să îmi depășesc limitele.

Un gând pentru profesorii tăi:

Răbdarea, exigența, și sfaturile date sunt doar puține dintre lucrurile pentru care le sunt recunoscătoare. Ei sunt cei care ne-au ajutat să ne depășim limitele și să ne descoperim cu adevărat potențialul.

Un gând pentru colegii

moisiliști:

E un liceu care îți cere mult, dar care îți și oferă foarte mult în schimb. Nu e doar despre nopțile nedormite sau materiile grele, ci și despre momentele de bucurie când vezi rezultatele muncii tale. E un loc unde înveți să te adaptezi, să inovezi și să nu renunți când ceva pare foarte greu.

RIZU IOANA

Olimpiada de Biologie, Premiul I faza județeană
Olimpiada de Biologie, Mențiune Specială faza
națională

DUȚU IOANA

Disciplina Limba Maternă Neogreacă, Premiul III
faza județeană

Concursul "Dialog cu timpul și lumea", secțiunea
discurs, premiul I-faza județeană editia 2025

Care este mottoul tău în viață?

Ce e al meu e pus deoparte.

A fi moisilist:

Perseverență, ambiție și dovada că munca va da întotdeauna roade...

Un gând pentru profesorii tăi:

Li mulțumesc din suflet doamnei Stanciu pentru tot ce este, un om excepțional care mi-a fost alături și m-a îndrumat pe tot parcursul meu educațional.

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Să aibă încredere în ei și în abilitățile lor!

PÎRVAN LUANA MARIA

Care este mottoul tău în viață?

Într-o lume unde poți fi orice îți dorești, fii tu însuți.

A fi moislilist:

Pentru mine, a fi moislilist înseamnă a face parte dintr-o comunitate care te susține, unde ai șansa de a-ți construi un viitor într-un mediu care te inspiră.

Un gând pentru profesorii tăi:

Niște profesori buni pot schimba o zi, dar cei extraordinari pot schimba o viață. Vă mulțumesc pentru tot sprijinul și grija pe care mi le-ați oferit până acum.

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Dragi colegi, fiecare zi petrecută împreună este o ocazie de a învăța nu numai din cărți, ci și unii de la alții. Să ne susținem, să râdem și să continuăm să creăm împreună amintiri frumoase! Succes în tot ce vă propuneți!

Olimpiada Interdisciplinară Cultură și Spiritualitate
Românească, Premiul I

ROȘCA STELIANA

Care este mottoul tău în viață?

"Vincit qui se vincit."

A fi moislilist:

A fi moislilist înseamnă să fii curios, să muncești mult și să încerci mereu să te autodepășești.

Un gând pentru profesorii tăi:

Mulțumim pentru că ne inspirați să învățăm, să visăm și să ne urmăm pasiunile, chiar și atunci când drumul pare greu.

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Perseverența înseamnă să nu te oprești, chiar și atunci când întâmpini dificultăți. Fiecare efort contează și te apropie de scopul tău.

Olimpiada de Limbi Clasice: Limba Latină, Premiul I
faza județeană

HARALAMBIE LIVIA

Care este mottoul tău în viață?

În viață, toate se întâmplă cu un scop.

A fi moisilist:

Pentru mine a fi moisilist înseamnă o evoluție permanentă, întrucât sunt înconjurată constant de oameni profesioniști. Împreună cu întregul colectiv, suntem antrenați în activități educative, provocatoare, ce vor aduce un plus de valoare viitorului nostru.

Un gând pentru profesorii tăi:

Dăruirea și implicarea dumnealor mi-au deschis noi orizonturi, m-au întărit și m-au ajutat să îmi formez un caracter puternic, iar pentru toate acestea le sunt recunoscătoare.

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Mi-ar plăcea să cred ca legăturile noastre vor persista de-a lungul timpului și ne vor determina să avem momente fabuloase împreună.

Limba Rusă Maternă, Premiul I faza județeană

SMOLEI ANAMARIA

Olimpiada de Biologie, Premiul II faza județeană
Olimpiada de Limba și Literatura Română,
Premiul II faza județeană

Care este mottoul tău în viață?

„Nu supraviețuiește cea mai puternică specie, nici cea mai inteligentă, ci cea care se adaptează cel mai bine schimbării.”
(Charles Darwin)

A fi moisilist:

A fi moisilist este titlul pentru care am muncit, muncesc și voi munci în continuare, pentru a-l merita și pentru a mi-l putea însuși cu adevărat, chiar și după sfârșitul parcursului meu ca elev. Reprezintă contribuția mea la evoluția acestui frumos colectiv din care suntem atât de mândri că putem spune că facem parte.

Un gând pentru profesorii tăi:

Drumul pe care îl parcurgem ca adolescenți tinde câteodată să devină asemenea unui labirint, a cărui rezolvare, personal, am găsit-o în mâinile mentorilor mei. Profesorii au reușit nu numai să mă ghideze pe un drum plin de provocări, dar lipsit de înfundături, ci mi-au arătat chiar mai multe căi pe care aș putea merge, deschizând diverse și colorate orizonturi.

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Evoluția reprezintă unul dintre scopurile esențiale ale omului, care fără elementul social nu ar putea avea loc. Le mulțumesc tuturor colegilor care reușesc să aducă o nouă perspectivă în comunitatea noastră, care sunt un exemplu pentru noi și pentru cei ce vor urma să vină.

ACHIMFIEV TEODORA

Care este mottoul tău în viață?

Oricât de mult ai obosi, nu trebuie să te oprești niciodată, pentru că reușita se poate afla doar la încă un pas.

A fi moisilist:

A fi moisilist înseamnă a avea curajul să încerci, indiferent de circumstanțele în care te afli.

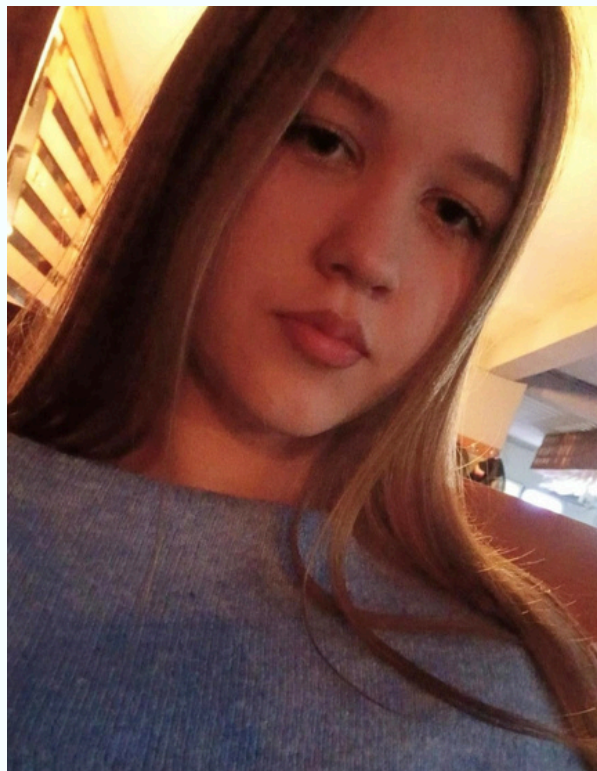
Un gând pentru profesorii tăi:

Mulțumesc că mă sprijiniți în orice experiență aș vrea să mă arunc și că mă îndrumați pe drumul spre succes!

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Nu încetați niciodată să fiți cine vreți să fiți!

Olimpiada Interdisciplinară Cultură și Spiritualitate
Românească, Premiul I faza județeană

BRUMĂ CRISTIANA-IOANA

Care este mottoul tău în viață?

Sunt o parte a tot ceea ce citesc.

A fi moisilist:

Un moisilist se încadrează printre elite, deduce cu ușurință concepte complexe și este bun la improvizație.

Un gând pentru profesorii tăi:

Nu uitați să zâmbiți când răsfoiți catalogul!

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Reprezentați în continuare liceul la competițiile naționale și internaționale – abilitățile voastre sunt apreciate!

Olimpiada Națională "Lectura ca abilitate de viață" -
OLAV, Premiul I la faza județeană
OLIMPIADA NAȚIONALĂ A SPORTULUI ȘCOLAR/
BASCHET FEMININ faza regională – Premiul III

IORGA DAVID ALEXANDRU

Care este mottoul tău în viață?

Veni, vidi, vici.

A fi moisilist:

Să am o gândire logică, la fel ca Grigore Moisil.

Un gând pentru profesorii tăi:

Să aveți parte de elevii pe care voi îi doriți!

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Mult succes în viitor!

Olimpiada de Chimie, Premiul I faza județeană

FEODOT MARIA-ADRIANA

Care este mottoul tău în viață?

„Încredințează-ți lucrările în mâna Domnului și îți vor izbuti planurile.” – Proverbe 16:3

A fi moisilist:

Pentru mine, a fi moisilist, este o mândrie de care vreau să dau dovadă în fiecare rezultat excepțional pe care îl dobândesc.

Un gând pentru profesorii tăi:

Vreau să le mulțumesc profesorilor care au avut încredere în mine încă de la început, mai ales, doamnei profesoare, Tamara Alistarh, datorită căreia am avut aceste rezultate minunate.

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Aveți încredere în visurile voastre!

Olimpiada de Limba Rusă Materna, Premiul II faza județeană

Olimpiada de Religie cult ortodox de rit vechi,
Premiul III faza județeană

MILEA CEZAR-ANDREI

Care este mottoul tău în viață?

"Succesul nu este final, eșecul nu este fatal: ceea ce contează este curajul de a continua" (Winston Churchill)

A fi moisilist:

În primul rând, a fi moisilist, pentru mine nu înseamnă doar a avea parte de o educație prestigioasă, ci și a face parte dintr-un colectiv unit, dintr-o comunitate de oameni curioși și determinați să-și depășească limitele. A fi moisilit este despre excelență, despre năzuința de a deveni mai buni decât ești și despre efortul depus pentru a te perfecționa.

Un gând pentru profesorii tăi:

Toți profesorii liceului reprezintă adevărate modele, deoarece pe lângă vasta cunoaștere pe care aceștia o posedă, au tact pedagogic, captivează elevii, și reprezintă principalul motiv pentru care liceul își păstrează renumele. Aceștia ne formează, pe noi elevii, ca oameni, ne inspiră valori și ne motivează să ne atingem visurile.

Un gând pentru colegii moisiliști:

Comunitatea de moisiliști este una minunată, plină de elevi eminenți, care, pe lângă impresionantă capacitate intelectuală, dețin și un spirit al unității imbatabil. Suntem oameni ai rațiunii, ai creativității, dar și ai solidarității și știm că performanța nu înseamnă doar rezultate bune, ci și curajul de a încerca, de a învăța din greșeli și de a merge mai departe împreună.

Olimpiada de Biologie, Premiul I faza județeană
Olimpiada de Biologie, Premiul III faza națională

GHIZILĂ DENIS-NICUȘOR

Care este mottoul tău în viață?

Growth and comfort do not coexist!

A fi moisilist:

A fi moisilist înseamnă ambiție, curaj și dorința de a fi mereu mai bun, alături de o comunitate care te inspiră.

Un gând pentru profesorii tăi:

Un profesor adevărat nu doar predă, ci inspiră.

Un gând pentru colegii

moisiliști:

Fii curioși, îndrăzneți să visați și nu renunțați la ceea ce vă pasionează. Împreună, facem Moisiul un loc mai bun!

ENCIU ȘTEFANIA

Care este mottoul tău în viață?

Găsește sens în fiecare experiență și mergi mereu înainte.

A fi moșilist:

Pentru mine a fi moșilist înseamnă o provocare.

Un gând pentru profesorii tăi:

Le mulțumesc profesorilor pentru răbdare, pasiune, implicare și inspirație! Ne ghidați nu doar prin materii, ci și prin lecții de viață, modelându-ne viitorul cu fiecare explicație și încurajare. Respect și recunoștință pentru tot ceea ce faceți!

Un gând pentru colegii

moșiliști:

În echipă, fiecare pas mic contează, iar împreună putem construi ceva mare. Să continuăm să învățăm unii de la alții și să facem fiecare zi mai bună decât cea precedentă. Numai împreună putem face lucruri memorabile!

Olimpiada de Religie cult ortodox, Premiul I etapa județeană

SCARLAT GINO-MĂDĂLIN

Olimpiada de Geografie, Premiul I faza județeană

Care este mottoul tău în viață?

„Am urcat munți fără hartă - și tot am ajuns în vârf.”

A fi moșilist:

A fi moșilist pentru mine înseamnă o responsabilitate să îmi reprezint liceul pe plan național, să mă ridic la standardele și prestigiul liceului.

Un gând pentru profesorii tăi:

Le mulțumesc pentru efortul depus și ajutorul pe care unii dintre ei mi l-au acordat.

Un gând pentru colegii

moșiliști:

Mă bucur să-i am alături de mine pe cei care-mi fac ziua mai bună la școală, care mă susțin în momente grele și-mi aduc zâmbetul pe față.

CUM AJUNGI SĂ TE CALIFICI LA ETAPA NAȚIONALĂ A UNEI OLIMPIADE

de Sizoi Adela și Lebedov Eric, clasa a XI-a D

Anul acesta, mai mulți dintre colegii noștri, mai exact opt dintre ei, s-au remarcat prin performanțele lor la olimpiadele școlare și s-au calificat la etapa națională. Un astfel de succes este rodul muncii, perseverenței și al unei pregătiri constante. Am stat de vorbă cu ei pentru a afla mai multe despre experiența lor și despre cum au ajuns în această etapă importantă.

1. Stoian Mario Madalin, Olimpiada de limba romana

Salut, Mario! Felicitări pentru calificarea ta! Cum te simți să fii parte dintr-o astfel de realizare?

Mulțumesc mult! Mă simt foarte mândru și emoționat. Nu mă așteptam să ajung până aici, dar acum că am reușit, sunt foarte bucuros că am ajuns în acest punct. Este o răsplată pentru toate momentele de muncă și sacrificiu.

2. Vasiliu Laura, Olimpiada de limba franceza

Ce te-a motivat să te implici în această olimpiadă și cum ai început pregătirea?

Am început să particip la olimpiade încă din gimnaziu, dar în acest an am decis să dau tot ce am mai bun pentru a ajunge la națională din nou. M-a motivat dorința de a învăța mai multe despre gramatica limbii mele native și de a testa cât de mult pot progresa. Am început pregătirea cu câteva luni înainte, dar am învățat și din greșeli pe parcurs. Inițial, eram destul de stresată, dar m-a ajutat mult sprijinul profesorilor și al părinților.

3. Rosca Steliana și Poh Lavinia, Olimpiada de limbi clasice: limba latina

Care a fost cea mai mare provocare pe care ai întâmpinat-o pe parcursul pregătirii?

Cred că cea mai mare provocare a fost să găsim un echilibru între pregătirea pentru olimpiadă și restul activităților școlare. Uneori ne era greu să ne organizăm timpul și să nu ne simțim copleșite de volumul de muncă. Dar am învățat să ne disciplinăm și să ne concentrăm mai mult pe ceea ce trebuia să facem într-un moment dat. A fost un proces de învățare continuă.

4. Tranulea Andreea, Olimpiada sportului scolar: badminton

Care sunt cele mai importante lecții pe care le-ai învățat din această experiență?

Am învățat că succesul nu vine niciodată ușor, dar este cu siguranță un rezultat al perseverenței și al muncii constante. De asemenea, am realizat că este important să nu te lași copleșit de presiune și să ai răbdare cu tine însuși. Am învățat și că fiecare greșeală este o oportunitate de a învăța și de a deveni mai bun.

4. Tranulea Andreea, Olimpiada sportului scolar: batminton

Care sunt cele mai importante lecții pe care le-ai învățat din această experiență?

Am învățat că succesul nu vine niciodată ușor, dar este cu siguranță un rezultat al perseverenței și al muncii constante. De asemenea, am realizat că este important să nu te lași copleșit de presiune și să ai răbdare cu tine însuși. Am învățat și că fiecare greșeală este o oportunitate de a învăța și de a deveni mai bun.

5. Averian Matei, Olimpiada de limba rusa materna

Ce sfat ai pentru ceilalți colegi care vor să participe la olimpiade în viitor?

Le-aș spune să nu se descurajeze și să nu renunțe niciodată. Chiar dacă drumul poate părea greu, tot ce contează este să ai perseverență și să continui să înveți. Este important să îți găsești motivația și să îți stabilești obiective clare. Și, desigur, să nu te temi să ceri ajutor atunci când ai nevoie.

6. Lungu Alessia și Dutu Ioana, Olimpiada de limba greaca

Cum va relaxați și va încarcați bateriile în perioada de pregătire intensă?

În timpul perioadelor de pregătire intensă, ne place să ne destindem prin sport, să iesim la o plimbare sau pur și simplu să ne petrecem timpul cu prietenii. De asemenea, citim cărți sau ascultăm muzică pentru a ne relaxa. Este important să ai și momente de răgaz, altfel nu poți să îți menții concentrarea pe termen lung.

Ne bucurăm că am putut discuta cu ei, că am putut realiza acest interviu cu părerile și experiențele lor și le urăm mult succes în etapa următoare, sperăm să vă întoarceți cu cele mai bune rezultate!

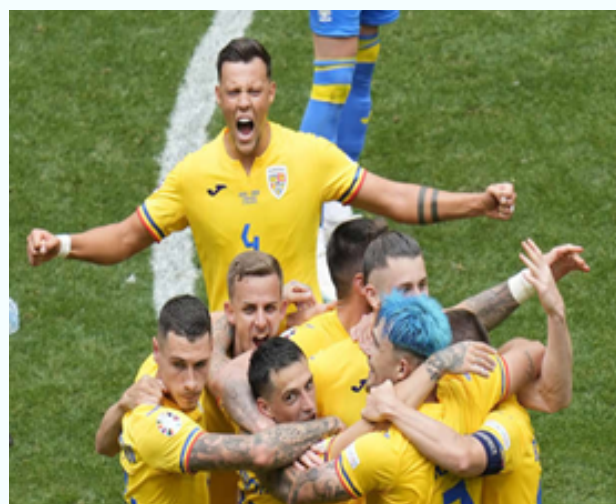

CÂND IUBEȘTI FOTBALUL ...

de Platon Sebastian, clasa a VII a B

Iubirea suporterilor pentru echipa națională de fotbal a României este o poveste foarte frumoasă, plină de emoții și bucurii. Când vine vorba de fotbal, fiecare om își susține cu trup și suflet echipa națională.

Imaginați-vă o seară în care echipa României joacă un meci important, de exemplu pentru calificarea în finală. Stadionul este plin de fani care poartă tricouri roșii, galbene și albastre. Când jucătorii ies pe teren oamenii încep să le strige numele și să cânte împreună cu fotbaliștii imnul național. Această atmosferă superbă, de mândrie națională și de un patriotism autentic le insuflă tuturor, copii și bătrâni, adolescenți și adulți, dorința acută de a urmări și a trăi pe viu, la cote maxime de emoție, meciurile de fotbal ale naționalei României. Chiar și cei care nu sunt pe stadion, dar care se uită acasă la meci, simt aceeași fericire și susținere pentru tricolori.

Suporterii sunt ca niște prieteni foarte buni ai echipei de fotbal. Ei merg la meciuri, strigă și încurajează jucătorii, chiar și atunci când adversarii ne domină, sau sunt în avantaj pe tabelă. La stadion sau acasă, în fața televizorului, sunt mereu acolo, cu steaguri în mână și îmbrăcați cu tricourile României, încurajând frenetic echipa națională și transmitându-le mesaje de susținere și îmbărbătare, de luptă până la ultima picătură de energie pentru obținerea victoriei. Unii chiar își pictează fața cu steagul României sau fac afișe mari cu mesaje de mobilizatoare.

Iubirea lor pentru echipa națională nu cunoaște margini. Chiar și atunci când favoriții lor nu câștigă, suporterii nu renunță la susținerea echipei noastre. Ei știu că fiecare meci este o șansă de a arăta tuturor cât de mult iubește românii fotbalul și ce potențial individual și de grup au jucătorii echipei reprezentative.

Când fotbaliștii noștri "își dau viața pe teren" și luptă pentru fiecare minge, oricât de bun sau oricât de superior le-ar fi adversarul, suporterii îi aplaudă și îi încurajează, iar acest lucru îi face pe jucători să fie mai puternici, mai motivați în a-și realiza obiectivul propus.

Iubirea aceasta nu este doar despre susținere și încurajare. Suporterii sunt acolo și în momentele dificile când echipa pierde sau când lucrurile nu merg tocmai bine. Chiar și atunci, ei continuă să creadă în naționala României și să încurajeze jucătorii, iar acest lucru este foarte frumos. Pentru că iubirea adevărată înseamnă să fii alături de cineva nu doar atunci când câștigă, ci și atunci când are momente de slăbiciune, și, în cazul fotbalului, și atunci când echipa nu dă randamentul scontat.

Multe țări au echipe de fotbal puternice, însă unii dintre suporterii lor nu știu să piardă, așa că vorbesc indecent, aprind fumigene, afișează bannere jignitoare și comit multe acte de violență fizică și verbală, fapte care, evident, nu sunt permise și sunt imorale. Nu același lucru se poate spune despre suporterii români, care cântă, fraternizează cu toată lumea, chiar și atunci când echipa lor favorită pierde.

Deci iubirea suporterilor pentru naționala de fotbal a României este ca o prietenie, puternică, indiferent de câte victorii sau înfrângeri sunt. Este o iubire care trece dincolo de meciuri și care face ca toți să ne simțim mai aproape unii de alții, pentru că România este mai mult decât o echipă de fotbal, ... este o mare familie !!!

CE VREI SĂ TE FACI CÂND VEI FI MARE?

de Gălățeanu Anna, clasa a XI a D

“Ce vrei să te faci când vei fi mare? La ce facultate vrei să aplici?” Aceste două întrebări mi-au fost adresate de aceeași persoană, de tatăl meu, dar au fost formulate la vârste diferite. Prima la șapte ani, a doua la 17 ani. Sunt sigură că toți părinții doresc tot ce-i mai bun pentru copiii lor, dar oare știe părintele ce își dorește copilul?

La vârsta de șapte ani nu știam prea multe, dar cunoșteam sigur ce-mi doream să devin: învățătoare. Mi-am dat seama de această vocație cu ocazia unui proiect la clasă, în care doamna învățătoare ne-a rugat să ne costumăm în îmbrăcăminte specifică meseriei dorite. Decizia de a mă îmbrăca într-o învățătoare a fost influențată și de doamna mea pedagog. De aceea, consider că nu doar mediul te formează, dar persoanele care au lăsat un impact puternic asupra ta. Pe parcursul anilor, când am mai crescut opțiunile mele s-au mai schimbat. Am ajuns să devin coafează, să conduc propria herghelie de cai, să fiu inginer chimist, medic pediatru sau să fiu aviatore. Copil fiind, odată cu înaintarea în vârstă, m-am maturizat, dar parcă îmi doream să nu fi crescut niciodată să rămân la acel copil lipsit de griji, fericit, cu ambiții mari pe care nu le putea cuprinde, care putea să viseze fără a fi întrerupt, să se trezească la realitate și să ia o decizie care-l va afecta pe toată perioada vieții lui.

Acum, la 17 ani sunt blocată la răscruce de drumuri, unde sunt supusă unei alegeri care poate fi pripită sau înțeleaptă. Părinții îmi sunt alături, mă susțin, dar nu știu ce vreau. Părinții mi-au dat o variantă, dar sunt în stare să reușesc? Doresc să-i fac mândri de mine, să-i pot vedea fără griji. Nu vreau să-i dezamăgesc. Nu vreau să mă dezamăgesc pe mine, dezamăgindu-i pe ei. Mi-au explicat tot. Ce presupune meseria, câți bani pot ieși și cum este o meserie de viitor. Desigur, tot ce mi-au spus mi-a plăcut și am fost de acord să urmez cariera respectivă. Îmi plăcea iluzia care se încropea în mintea mea, dar realitatea lovește crunt de fiecare dată. “Oare am capacitatea? Am timpul necesar? Am ambiția și voința aceea care să mă determine să mă apuc și să continui până la capăt? O să regret? O să-mi placă? O să rezist? Dacă renunț?” Aceste întrebări mă lovesc, mă umplu de îngrijorare și mă doboară la pământ. Ce m-a făcut să mă ridic a fost perseverența și încăpățânarea. Dacă am hotărât un lucru, atunci o să fac până îl sfârșesc cu brio.

Nu știu ce-mi pregătește viitorul. Nu știu ce mă așteaptă, dar de un lucru sunt certă, că pot și o să reușesc dacă asta îmi doresc cu adevărat. Și dacă nu găsesc ceea ce vreau, voi căuta mai adânc și voi afla. Răspunsul este în tine. Caută și vei găsi...

MUZICĂ, TRADIȚIE ȘI EMOȚIE: CUM SĂRBĂTORIM DRAGOBETELE PRIN ARTĂ

de Dogaru Bianca, clasa a X-a C

De când eram mică, muzica a fost refugiul meu, locul unde mă simțeam cu adevărat liberă. Pentru mine, cântatul este mai mult decât o pasiune, este o parte din ceea ce sunt, o modalitate de a-mi exprima emoțiile și de a mă conecta cu ceilalți.

20 februarie, Biblioteca Județeană a fost gazda unei festivități speciale dedicate uneia dintre cele mai frumoase tradiții românești: Dragobetele. Această festivitate, organizată cu scopul de a celebra iubirea și primăvara, și totodată, a adus împreună tineri talentați, plini de pasiune pentru muzică și artă.

Îmi amintesc perfect acea zi, în special atmosfera din sală: lumini calde, zâmbete entuziaste și un sentiment profund de conectare. În momentul în care am început să cânt, toate emoțiile s-au transformat în bucurie pură. Împreună cu colegii mei, folosindu-ne de chitară și bass, am adus la viață cântece care, sper eu, au atins inimile tuturor celor prezenți. Dar momentul care mi-a rămas cel mai drag a fost duetul improvizat alături de prietena mea, Alexia. Nu a fost planificat, dar asta l-a făcut și mai special – spontaneitatea și energia acelui moment, sunt sigură că au creat o legătură unică între noi și public.

Această experiență m-a învățat cât de important este să ne urmăm pasiunile, să ne depășim limitele și să ne dezvoltăm prin lucrurile care ne aduc bucurie. Fiecare pas pe scenă, fiecare notă cântată, este o lecție de viață, o oportunitate de a crește și de a ne descoperi potențialul. Îmi doresc ca astfel de evenimente să fie organizate mai des, poate chiar și în cadrul liceului nostru. Cred că fiecare copil are un talent unic, o voce care merită auzită. Să le oferim șansa de a străluci, de a-și exprima creativitatea și de a-și construi încrederea în sine.

MUZICA: REFLEXIA SUFLETULUI MEU

de Afuza Alexia-Gabriela, clasa a X-a C

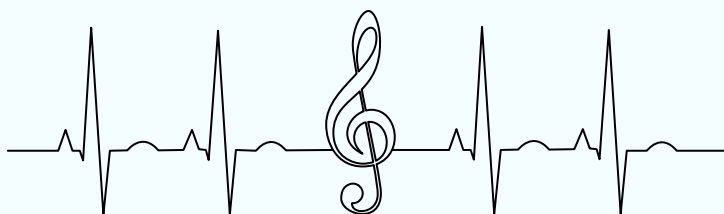
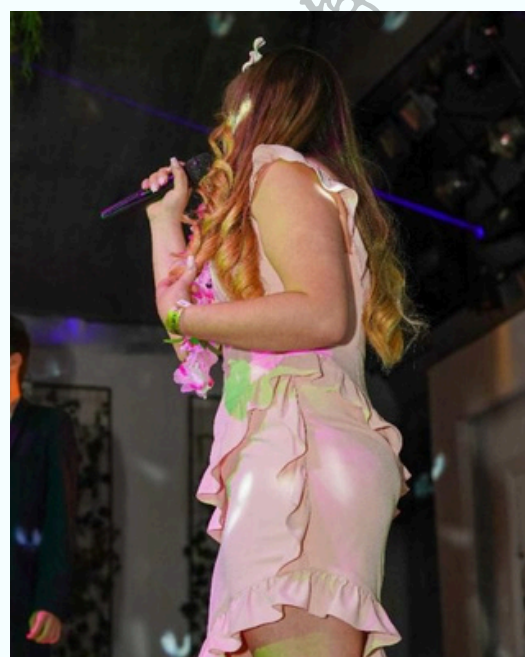
Pentru mine, muzica este mai mult decât versuri și linie melodică, ea este calea de exprimare a unor sentimente care nu pot fi expuse prin cuvinte. Cântatul funcționează ca și terapie, e un mod constructiv de a-mi descărca emoțiile, iar, de asemenea, de a mă încărca cu energie pozitivă.

Pasiunea mea pentru muzică a început încă din primii mei ani de viață, nu datorită unui concert sau a unei piese auzite la radio, ci datorită bunicii mele. În fiecare zi, ea îmi cânta cu emoție și căldură, iar atunci, pentru mine, cântecul a devenit un simbol al siguranței și al iubirii – un simbol care a rămas alături de mine până în prezent. Astfel am învățat că muzica nu reprezintă doar un sunet plăcut; ea poate fi putere, dar și slăbiciune, poate să ne apropie și, cel mai important, poate să ne vindece.

Vocea mea a devenit cea mai sinceră parte din mine, cea mai bună prietenă a mea, iar datorită ei îi ajut pe cei care mă ascultă să-și simtă adânc emoțiile. Cu fiecare notă atinsă și cu fiecare vers, simt că stabilesc o legătură puternică între mine și cei care mă ascultă.

Iubirea este sentimentul care ne poate face mai puternici, mai buni și mai fericiți. Ea este esențială în viața noastră, iar de aceea mă bucur că în cultura noastră, a românilor, există o sărbătoare care ne îndeamnă să o exprimăm: Dragobetele. Cu ocazia acestei sărbători, alături de colegii mei, mi-am expus pasiunea într-un spectacol organizat la Biblioteca Județeană, dedicat acestei sărbători. Am pregătit trei piese, iar una dintre ele a fost pusă la punct cu foarte puțin timp înainte. Când am intrat pe scenă, emoțiile mele erau aproape de necontrolat, dar odată ce am început să cânt, le-am transformat în energie pozitivă, pe care am răspândit-o ascultătorilor. Eu și Bianca ne-am temut să nu greșim la piesa improvizată, dar, spre surprinderea noastră, tocmai aceea a realizat o conexiune mai profundă cu publicul, iar acel moment a devenit o amintire neprețuită pentru noi. Aplauzele din acea zi m-au făcut să înțeleg puterea pe care o am datorită vocii mele, iar din acel moment, cântatul în fața publicului a devenit visul meu cel mai mare.

Ori de câte ori cânt, simt că dăruiesc o parte din sufletul meu, iar conexiunea pe care o realizez cu publicul este motivul pentru care vreau să merg mai departe. Fiecare persoană ar trebui să-și găsească chemarea și să muncească pentru ea, iar prin povestea mea, sper să motivez cât mai mulți oameni să se remarce prin talentele lor.

CUM ÎȘI PETREC TIMPUL MOISILIȘTII...

de Doroș Evelina și Tudorof Alexandru, clasa a X-a C

Cultura generală reprezintă fundamentul pe care se construiește o personalitate complexă și bine informată. Este acel bagaj de cunoștințe diverse care ne ajută să înțelegem lumea din jurul nostru și să ne orientăm în diferite situații ale vieții.

Un elev cu o cultură generală bogată va avea mai multe avantaje în viață. În primul rând, va putea participa activ la conversații pe teme variate și va putea înțelege referințe culturale diverse.

Cum ne putem îmbogăți cultura generală? Cititul rămâne una dintre cele mai eficiente metode. Cărțile de ficțiune ne ajută să înțelegem psihologia umană, iar cele non-ficțiune ne oferă informații concrete despre lume.

De când am intrat la Moisil și m-am împrietenit cu colegul de bancă, amândoi mergem la biblioteca județeană Tulcea „Panait Cerna”, pentru a împrumuta cărți pe diferite subiecte cum ar fi: filosofie, istorie, miturile Greciei antice, arta, tradiții ale popoarelor, comentarii ale unor critici literari etc. Și facem asta cam o dată pe lună. La fiecare început de lună ne alegem un domeniu mai dezvoltat, de exemplu, de această dată a picat filosofia, după care ne selectăm la întâmplare un curent filosofic sau un autor, de exemplu Platon. După ce ne am pus de acord, stabilim despre care vom vorbi la finalul lecturii, cum ar fi teoria lui Platon ca lumea ar trebui să fie condusă de regi filosofi. Urmează etapa de pregătire, studiul individual despre ideile formulate de filosof. Considerăm că este foarte importantă dezvoltarea culturii generale pentru sănătatea mintală și pentru a evolua astfel ajungând la un stadiu cât mai înalt al propriei noastre persoane. Pe lângă beneficiile evidente legate de funcționarea creierului, este și destul de amuzant să afli unele informații, dacă nu așa fi făcut acest lucru nu așa fi aflat probabil niciodată că, la un moment dat, țările din America Centrală au fost controlate de trei companii de fructe. Și nici tu nu ai fi aflat asta dacă nu citeai acest articol.

BIBLIOTULCEA ÎN VIZIUNEA ELEVILOR

MOISILIȘTI

de Ambrozi Bianca și Babu Răzvan, clasa a XI-a D

Elevii Liceului Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea au fost prezenți la prima întâlnire din anul 2025 a clubului de lectură BiblioTulcea, organizată la Biblioteca Județeană „Panait Cerna”.

Acest club este un spațiu de întâlnire pentru pasionații de literatură, care are ca scop promovarea lecturii și a discuțiilor pe marginea unor cărți semnificative din literatura română.

A fost o experiență foarte interesantă, mai ales pentru că putem discuta liber despre cărțile citite, să schimbăm idei și să descoperim perspective noi asupra literaturii.

În cadrul acestei întâlniri, subiectul de discuție a fost „Manualul întâmplărilor” de Ștefan Agopian, un roman fantezist în care personajele se mișcă într-un spațiu iluzoriu. Romanul lui Agopian este considerat o operă atipică. Autorul creează o lume stranie, în care evenimentele nu urmează o logică, iar stilul narativ este unic.

Printre personajele centrale se numără Marin Ioan, un geograf visător, și Armeanul Zadic, un aventurier care a încercat peste 125 de meserii. Ei traversează o realitate unde granițele dintre real și imaginar nu sunt bine definite. În roman apar și figuri excentrice, precum câinele Magog, păsăroiul Ulise sau demonul Clausevici, toate contribuind la atmosfera suprarrealistă.

O temă importantă pe care am dezbătut-o a fost cea a privirii. De multe ori, autorul descrie cum personajele se privesc unele pe altele sau cum percep lumea din jur, iar acest detaliu ne-a făcut să ne gândim la ideea că realitatea poate fi diferită în funcție de cine o observa. De asemenea, am vorbit despre modul în care Agopian reinterpretează istoria într-un mod ironic, prezentând-o într-o manieră aproape de parodie.

Citind „Manualul întâmplărilor”, ne-am dat seama că nu e o carte pe care să o citești pasiv. Fiecare frază pare să ascundă o ironie subtilă, fiecare detaliu te face să te întrebi dacă ceea ce citești e real sau doar o iluzie. Stilul lui Agopian ne-a surprins prin umorul fin și prin modul în care jonglează cu istoria. În timpul discuțiilor, am avut păreri împărțite. Unii dintre noi au fost fascinați de stilul atipic, alții au considerat că lipsa unei structuri clare face lectura dificilă. Însă, tocmai această diversitate de perspective a făcut întâlnirea atât de interesantă. Am descoperit că literatura nu trebuie neapărat să ofere răspunsuri, ci poate și să ridice întrebări, să ne provoace să vedem lumea altfel.

Întâlnirea s-a încheiat cu promisiunea că vom continua explorarea literaturii române contemporane în următoarele ediții ale clubului. Așteptăm cu nerăbdare să descoperim o nouă carte care să ne provoace imaginația!

ELEVII ÎNTREABĂ, PROFESORII RĂSPUND

INTERVIU CU DOAMNA PROFESOARĂ DINU DANIELA EUGENIA

de Poh Lavinia-Elena, clasa a XI-a D

1. Ce v-a determinat să reînființat clubul de teatru ?

La inițiativa Consiliului elevilor din școală care a răspuns dorințelor exprimate de mai mulți elevi ai liceului nostru, am hotărât să-i sprijin în acest demers pentru a încuraja pasiunea lor pentru actorie.

2. Ce relație aveți cu elevii acestui club ?

Având în vedere numărul destul de mare de actori rămași în urma preselecției, s-au format trei trupe, două pentru liceu și una pentru gimnaziu cărora li s-au distribuit piese. Una dintre acestea a fost jucată la Moisivision, iar acum se pregătesc pentru Festivalul Național de Teatru care se va desfășura la finalul lunii mai. Fiecare trupă are un responsabil care se ocupă de repetițiile inițiale și care mă ține la curent cu evoluția piesei. De asemenea, asist la repetiții după ce elevii învață bine rolurile și le dau eventuale indicații asupra jocului scenic, dar țin cont întotdeauna și de sugestiile lor.

3. Piese de teatru jucate sunt originale sau adaptate ?

Adaptate, deoarece majoritatea celor originale durează destul de mult, iar timpul nostru de reprezentare este limitat, de aceea intervenim asupra pieselor, eliminând anumite replici.

4. Ce așteptări aveți de la club în prezent și chiar de la evoluția sa ?

Este o activitate extrașcolară care își propune să dezvolte competențe culturale și de comunicare artistică, să încurajeze relaționarea pozitivă și spiritul de echipă. În privința evoluției trupelor, nu pot anticipa nimic, totul depinde de implicarea elevilor și de motivația acestora.

5. Cum planuiți să-i mențineți pe elevi atrași de această latură artistică ?

Din moment ce inițiativa a fost a lor, eu pot doar să-i îndrum, să-i încurajez, să le facilitez participarea la competiții și bineînțeles să le fiu aproape, să-i încurajez să-și descopere și să-și dezvolte calitățile discursive și de exprimare emoțională.

6. Ce piese de teatru ați dori să puneți în scenă pe viitor ?

Deocamdată ne-am orientat către piesele lui Matei Vișniec, „Țara lui Gufi” la liceu și „Omul de zăpadă care voia să întâlnească soarele” la gimnaziu, mai avem în lucru o piesă gândită de către elevi, iar în viitor vom vedea... deocamdată nu privim așa departe.

7. Ce ați vrea să le transmiteți celor pasionați de actorie ?

Le-aș transmite să-și urmeze pasiunea pentru că arta teatrală presupune dezvoltarea creativității, a inteligenței emoționale, este un mijloc interesant de a înțelege lumea și de a se înțelege pe sine.

LIMBILE STRĂINE-POARTA CĂTRE LIBERTATE

de Pascale Maria, clasa a X-a D

De când eram mică, am fost expusă la mai multe culturi, fiecare cu unicitatea și frumusețea ei. Meseria aleasă de mama mea îi dă posibilitatea să călătorească prin toată lumea și, uneori, mă lua și pe mine cu ea. Limbile străine au fost o prezență constantă în viața mea de când îmi pot aminti și învățarea a mai multor limbi a fost o cerință a părinților mei pe care nu o puteam ignora. Scriu acest articol pentru a împărtăși cu alte persoane experiența mea privind acest lucru.

Primii șapte ani ai vieții i-am petrecut în Spania, la Madrid, dar o vizitam foarte des pe bunica mea care stă în Tulcea. Fiind mic copil și neștiind foarte multe despre lumea asta mare în care trăim, cumva am obținut ce e mai bun din ambele lumi. Și, dragi colegi, de-abia aici începe povestea mea.

După cum spuneam, cunoașterea mai multor limbi a fost mereu un standard pentru părinții mei, iar ajutorul mamei mele privind acest lucru a fost enorm. Grădinița și primul an din ciclul primar au fost urmați la o școală internațională cu profil bilingv englez. Aici, a avut loc primul meu contact cu engleza. Mă uit cu drag la acea perioadă a vieții mele și realizez ce rol important a avut acesta limbă. În viața mea, căci spaniola și româna ocupau o parte foarte mică din vocabularul meu. Era mai simplu, toată lumea din jurul meu vorbea engleză, mama, tata, învățătoarele, colegii, prietenii mei până și jocurile de pe tabletă erau în engleză, deci, pentru o perioadă potrivită de timp sub nici o formă nu mă puteai găsi în ipostaza în care să vorbesc orice altă limbă. Bineînțeles, aveam șase ani, deci mai erau foarte multe de învățat și, cum Maria cea de șase ani nu avea deloc răbdare, obiectivul meu a devenit clar. O să mă fac englezoaică! Așa, engleza va apărea miraculos la mine în cap și toți adulții din viața mea vor fi uimiți de ce copil isteț sunt. Visuri mari, știu. Din păcate, după cum ați anticipat și voi, nu m-am făcut englezoaică, dar dacă stau să mă gândesc, cumva engleza chiar a apărut miraculos la mine în minte. Per total, 70% din filmele vizionate, muzică ascultată și jocuri la care luam parte erau în engleză, lucru care nu s-a schimbat până în ziua de azi și așa am învățat eu să vorbesc fluent, făcând activități pe care le îndrăgeam doar că vorbite într-o limbă mai puțin cunoscută.

Deși poate credeți că am să vorbesc doar de engleză în acest articol, vă înșelați, deoarece nu asta a fost înțelegerea cu părinții mei. Când vine vorba despre română și spaniolă aș spune că parcursul în cunoașterea acestor limbi e puțin intercalat. Vorbesc nativ română, deci evident că nu a trebuit vreodată să mă chinui să învăț aceasta limbă. Spaniola, de asemenea, a fost o limba vorbită la mine în casă, dar nu la fel de frecvent, iar parcursul de învățare a fost diferit și, deși o vorbesc fluent acum, când eram mică mi-era puțin rușine să vorbesc spaniolă cu adulții, deoarece credeam că voi pronunța un cuvânt greșit sau că mă voi bloca la mijlocul propoziției fără să știu ce să mai spun. În acel moment am luat o altă decizie.

Maria de cinci ani a decis că va vorbi română cu absolut toată lumea, chiar dacă ei nu înțeleg ceea ce vreau eu să zic, iar aici se încheie tot. Da, vorbeam spaniolă, dar doar dacă eram absolut obligată și în niciun caz nu o vorbeam destul de mult cât să fiu fluentă. După aceea, m-am mutat în România cu bunica mea și a fost o schimbare mare pentru că, în niciun caz, nu mai aveam eu chef să învăț perfectul-compus în spaniolă, scopul meu era să-mi fac cât mai mulți prieteni și să fac bastonașele corect la școală. Asta până la sfârșitul clasei a VI-a când m-am întâlnit din nou cu această limbă și am realizat că-mi place mai mult decât îmi aminteam. Am început să depun cu adevărat un efort în a stăpâni cât mai bine limba și lucram săptămânal exerciții din culegerile pe care le aveam, iar ulterior am început să lucrez zilnic exerciții până m-am asigurat că stăpânesc 100% spaniola. După aceea, italiana a apărut în peisaj. Probabil știți de perioada aceea din 2021 în care toată lumea era fan al trupei Măneskin (care cântă melodii în italiană), datorită apariției la Eurovision. Eu eram absolut înnebunită după ei și după melodiile lor și așa m-am apucat să învăț italiana. În fiecare zi din vara anului 2021 m-am trezit de dimineață și lucram exerciții la italiană, mi-am instalat Duolingo, mi-am cumpărat cărți pentru vocabular, adică tot pachetul. Le vorbeam toată ziua prietenelor mele de la vremea aceea despre Roma și despre tot ce învățam zilnic fie din cărți, fie din melodii. O dată cu venirea clasei a VIII-a și cum stresul Evaluării Naționale era din ce în ce mai sufocant nu am mai avut timp să continui pregătirea așa de temeinic dar pot spune cu mândrie că, deși îmi este greu să vorbesc, pot înțelege limba în procent de 70%. Parcursul meu în a învăța trei limbi străine a fost foarte interesant. Consider că n-aș fi întreagă dacă ar lipsi aceasta piesă din puzzle-ul personalității mele și consider că aceste cunoștințe mă fac o persoană mai fascinantă și mai carismatică. Dacă ar fi să dau un sfat celor care citesc asta acum, ar fi că, dacă vrei să înveți o limbă străină, orice limbă, ar fi bine să ascuți muzică în acea limbă pentru că poți învăța foarte multe cuvinte noi și mai ales argouri care sunt importante dacă îți propui să vizitezi sau să te muți într-o țară în care se vorbește limba respectivă. Când vine vorba despre perspectiva mea asupra culturilor, aș spune că inima mea aparține mai multor culturi. Jumătate din viață mi-am petrecut-o în Spania, iar cealaltă jumătate în România și, pe lângă asta, am vizitat pe durate mari de timp alte țări cum ar fi Franța, Italia, Portugalia și Emiratele Arabe Unite. Într-un mod pozitiv, nu am simțit niciodată că am un loc fix care este doar al meu și în care-mi voi petrece restul vieții și nici nu aș vrea pentru moment. Consider că amalgamul acesta de locuri vizitate mă face cine sunt eu azi și mă face, de asemenea, mult mai deschisă către culturile altor oameni. Eu nu văd cultura unei țări și tradițiile acesteia ca ceva ce aș putea să-mi asociez și mai mult ca pe o sursă de informație pe care aș putea să o acumulez, de aceea mereu sunt foarte curioasă când mă găsesc a fi într-o discuție cu o persoană a cărei cultură este diferită de cele pe care deja le cunosc. Fiind o persoană multilingvă, am observat că mă pot integra mai natural într-o conversație cu alte persoane care vorbesc mai multe limbi chiar dacă acei oameni sunt foarte diferiți de mine. Mereu e ceva de discutat sau de împărtășit și consider că este un lucru fascinant să ascuți parcursul fiecărei persoane în învățarea unei limbi și implicit parcursul acesteia de a se cunoaște mai bine!

LATINA: SURPRINZĂTOR DE VIE

de Roșca Steliana și Stoian Mario, clasa a XI-a D

Deși anul trecut a mai fost scris un articol pe o temă asemănătoare, anul acesta simțim nevoia să revenim asupra subiectului cu o perspectivă mai clară și mai actualizată. Limba latină este adesea văzută ca o relicvă a trecutului, un lucru inutil și depășit. Totuși, pentru noi, experiența de a studia această „limbă moartă” a fost orice, dar nu lipsită de viață.

Centrul de Excelență Județean Tulcea, secția Limba Latină, a avut nevoie de un anumit număr de membri pentru a putea funcționa. La început, acest criteriu părea dificil de îndeplinit. Mulți colegi evită latina tocmai din cauza reputației ei de materie grea și „nefolositoare”. Noi însă am ales să facem parte din acest proiect și, în timp, am descoperit că preconcepțiile nu reflectă realitatea.

Aici intervine povestea lui Mario. Inițial, nu avea nicio intenție să se alăture. A fost cooptat de doamna dirigintă, Partnoi Tanța, aproape împins de la spate. Nu era interesat de latină și nici nu vedea sensul. Tot ce știa era că trebuie să vină pentru ca grupa să aibă numărul minim necesar. Dar ceea ce părea o simplă obligație s-a transformat în ceva cu totul diferit. Un lucru care l-a surprins a fost atmosfera din grupă. Nu a fost deloc un mediu rigid sau rece, așa cum se așteaptă majoritatea. Dimpotrivă, am lucrat împreună, ne-am ajutat unii pe alții și am învățat într-un mod mult mai liber decât într-o oră obișnuită de la școală. Faptul că nu a fost o materie impusă, ci o alegere, a făcut ca toată experiența să fie mai relaxată și mai plăcută.

Mulți dintre noi am intrat cu gândul că o să fie doar despre tabele de declinări și reguli complicate, dar pe parcurs ne-am dat seama că latina e mult mai mult de atât. Am început să recunoaștem expresii pe care le folosim zilnic fără să ne dăm seama că sunt, de fapt, latine. Am descoperit că structura ei, deși la prima vedere pare strictă, de fapt, ne ajută să înțelegem mai bine și româna și alte limbi. Și, cel mai important, am realizat că această limbă nu e deloc moartă — o găsim peste tot, în modul în care vorbim, gândim și ne raportăm la lumea din jur.

Poate că latina nu va fi niciodată o materie „cool” în ochii tuturor, dar pentru noi a devenit o parte importantă din parcursul nostru educațional. Ne-a schimbat percepția, ne-a ajutat să gândim mai logic și ne-a oferit un avantaj pe care nu-l conștientizăm înainte. Poate că este numită „limbă moartă”, dar pentru cei care o învață cu adevărat, latina este mai vie ca niciodată.

Până la urmă, nu e vorba doar de latină ca materie, ci de felul în care lucrurile pe care le considerăm „inutile” sau „depășite” ajung să ne surprindă. Dacă ne-am fi luat după prima impresie, probabil că nu am fi dat nicio șansă acestei experiențe. Dar, cumva, între lecții, glume și momentele în care încercăm să descifrăm sensul unor cuvinte care sunau a vrăji antice, am realizat că nu trebuie să fii pasionat de istorie ca să te prindă latina. Uneori, cele mai faine lucruri sunt exact cele pe care nu le vezi venind.

DIVINA CAPCANĂ A LUI TUCIDIDE

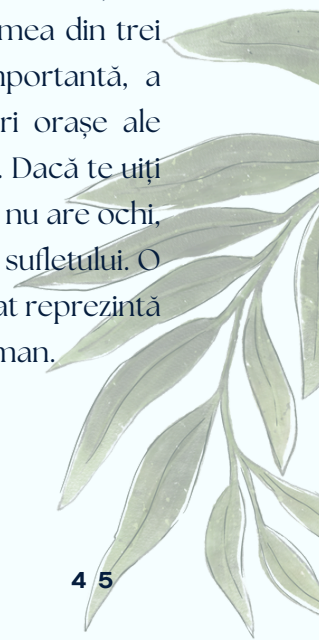
MANIFESTUL

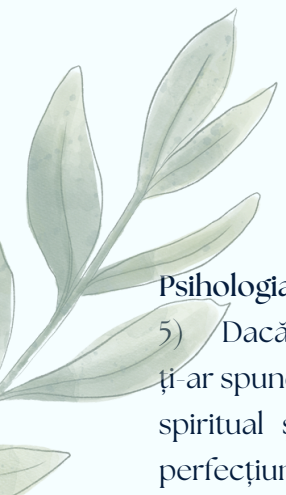
O POSIBILĂ CHEIE DE LECTURĂ A DESENULUI

de Cristea David-Cristian, clasa a X-a B

Introducere

- 1) Începutul secolului al XXI-lea a produs un declin lent, dar sigur al acestei societăți așa-zis „civilizate”. În această „civilizație”, păcate cum ar fi mândria sau desfrânarea sunt puse la loc de cinste; o societate în care, dacă îți exprimi o opinie diferită de cea a majorității, ești exclus și judecat, iar dacă încerci să te cultivi și să te apropii de Dumnezeu, ești considerat învechit. Pe scurt, trăim într-o civilizație aflată în declin.
- 2) Această lume ar putea, totuși, să funcționeze, dar, în orice caz, își va lăsa amprenta asupra omului, care este prea mândru să își accepte condiția. Eu nu sunt în măsură să judec. Sunt doar un narator sau, dacă vrei, un spectator al unui joc teatral întins pe întreg Pământul. Dacă te uiți atent, poți observa acest păcat (judecata) prin cele două femei care se omoară din priviri una pe alta. Ce este comic, de fapt, este că una dintre ele vrea să îl omoare pe iubitul ei și cealaltă îl iubește, așa că ai grijă pe cine iubești!
- 3) Dacă sistemul va cădea, consecințele se vor vedea deplin asupra oamenilor. Ele vor lăsa un om posac, fără suflet și, mai ales, fără o personalitate proprie. Cu cât sistemul va fi mai extins, cu atât daunele vor fi iremediabile. Se poate observa această atitudine în întregul desen. Dumnezeu, văzându-l pe om distrus, fără suflet, se decide să distrugă odată pentru totdeauna acesată rasă de maimuțe. Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril se pot observa. Primul, prin întreaga sa mimică și poziție corporală, reprezintă cât de mult urăște Creatorul răul, în timp ce al doilea pare că se uită cu milă la cei fără suflet, reprezentând mila lui Dumnezeu pentru noi. În partea dreaptă, poți observa un om al cărui suflet este ridicat la cer de către îngerul păzitor, simbol al faptului că și în cele mai grele momente există oameni buni și credincioși. Întotdeauna trebuie să cauți binele în rău!
- 4) A nu se citi vreo incitare la violență! Violența a nu a fost niciodată o soluție. Mai trebuie înțeles că istoria, în general, a fost văzută dintr-o singură perspectivă. Eu încerc să văd lumea din trei direcții: cea onestă, adică cea a omului simplu, cea a filosofiei și, cea mai importantă, a creștinismului. Nu în ultimul rând, poți observa pe fundalul desenului patru mari orașe ale Antichității din care m-am inspirat: Babilonul, Ierusalimul, Constantinopolul și Roma. Dacă te uiți mai jos, vei observa un circ, am putea spune, cu diferiți spectatori. Faptul că niciunul nu are ochi, inclusiv Lucifer, care cântă la flaut pe o stâncă (ciobanul și oile) reprezintă pierderea sufletului. O satisfacție continuă și de neoprit poate fi observată pe chipul lui. În plus, copacul uscat reprezintă Pomul Cunoașterii din Grădina Edenului. Acesta a fost uscat de pierderea sufletului uman.

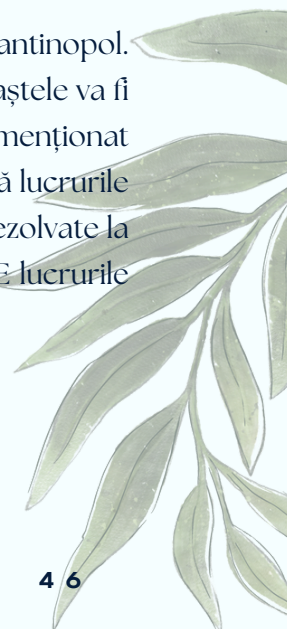
Psihologia omului modern

5) Dacă ai întreba un om dacă trăia mai bine acum zece ani sau douăzeci de ani, fără îndoială, ți-ar spune că da. Acest secol se remarcă printr-o stagnare a omului din punct de vedere filosofic, spiritual și artistic. Orice societate care încearcă într-un mod anume să se aproprie de perfecțiune, mai devreme sau mai târziu se va prăbuși sub propria greutate. Un element foarte important, în acest sens, este păcatul, adică cele șapte păcate ale lui Dante. Acestea sunt reprezentate în partea de jos.

6) Omul modern este o fire ignorantă, mândră, care nu este în stare să aprecieze decât păcatul și distracția continuă. Astfel, în Rai, adică în singura societate utopică, este o atmosferă de frică, a pedepsirii, în timp ce jos este o atmosferă de „bâlci”, un fel de circ al haosului. Trebuie menționat că în partea de jos NU este Iadul, ci Eretz-ul. Biserica catolică a greșit să creadă că există un alt Purgatoriu. Adevărul e că tu trăiești deja în Purgatoriu!

7) O caracteristică interesantă a hominidului este că încearcă să semene cu alte persoane, considerate de el „modele” de urmat. Pe parcursul vizualizării „tabloului”, poți observa diferite personaje istorice: Caesar, Nietzsche, Mehmed „Cuceritorul”, Corneliu Zelea Codreanu, Augustus, Napoleon, Camus, Unchiul Sam, Ramses al II-lea, Paganini, Nero, Pol Pot și Caiafa. Aproape toți „reprezintă” modele pentru oameni. Mai toți au făcut pe „Dumnezeii”, sub o formă sau alta. Toți sunt în descompunere, forțați să trăiască în corpurile lor preaiubite. Toți se uită la „circ”, cu excepția lui Paganini. Nu am vrut să îmi iasă așa, aveam o altă idee pentru el. El stă pe scaun, uitându-se la cel ce vizualizează tabloul, nefiind interesat de ce e în jur. Zâmbește, pentru că știe că nu ești cu nimic diferit de ei! În Rai, poți vedea și aici alte ființe, care, de data aceasta, sunt modele adevărate pentru om. O poți vedea pe Maria Magdalena, mai jos pe Moise, care își aruncă tablele (simbol al nerespectării legii divine), în dreapta, pe Avraam, pe Maica Domului (care plânge pentru om) și pe Adam și pe Eva (trebuia să arate o iubire neîmplinită, dar am lăsat-o baltă!). În plus, sunt trei tipuri de îngeri (de la stânga la dreapta): Tronuri, Heruvimi și Serafimi. Ultimul se uită spre vizualizatorul tabloului, cerând parcă o schimbare din partea lui.

8) Pe fundal poți observa, dacă te uiți atent, Catedrala Sfânta Sofia din Constantinopol. Fulgerele distrug mineralele otomane. Sfântul Paisie Aghioritul a spus că ziua în care Paștele va fi în aceeași zi peste tot va coincide cu ziua eliberării orașului din mâinile turcești (nu a menționat anul!). Vreau să îmi cer scuze față de Paganini, adevărul e că nu am de unde să știu dacă lucrurile zise despre el sunt adevărate! Trebuie să înțelegi, toate lucrurile pe lumea asta trebuie rezolvate la un moment dat, poate nu azi, poate nu peste zece ani,... dar trebuie să înțelegi, TOATE lucrurile vor fi plătite!

Cele șapte păcate

9) După Grigore I, există șapte păcate foarte grave. Dante le-a luat de aici și a scris astfel „Divina Comedie”, din care e inspirat desenul. Titlul desenului, „Divina capcană a lui Tucidide”, nu descrie altceva decât jocul „teatral” din „tablou”. Capcana lui Tucidide spune că orice stat (în cazul nostru, cel ce râvnește la utopie) va intra mai devreme sau mai târziu în colaps (deoarece singura societate utopică este Raiul). Astfel, cele șapte păcate care erodează mai ales această societate sunt:

- desfrăul, adică omul cu cele două femei;
- îmbuibarea, omul care mănâncă până la refuz;
- invidia este reprezentată prin cadavrul unchiului Sam și al unui chinez (imperiile se trag unul pe altul în jos);
- mândria, omul sărac care se uită în oglindă și vede un om bogat;
- furia, omul cu sabia în mână, plin de sânge din cap până în picioare;
- lenea, reprezentată prin omul care stă la umbra Pomului Cunoașterii (rădăcinile au crescut peste el);
- iubirea de arginți, cel care își ține sacii cu bani.

Toți sunt legați de propriile păcate, nemaînțelegând lumea din jur, adică niște sclavi ai plăcerii.

Concluzie

10) Desenul de față a avut diferite surse de inspirație, de la simbolistică până la nuanțe. Pentru acest manifest m-am inspirat din „Manifestul” lui Theodore Kaczynski.

Vă mulțumesc pentru atenție și reflecție!
Binecuvântați să fiți în vecii vecilor! Amin!

EROI ÎN FORMARE

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII VOLUNTAR LA ISU

de Duluchian Vlad, clasa a X-a C

Voluntariatul în cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență: O Experiență Inedită

Într-o lume în continuă schimbare, activitatea de voluntariat devine din ce în ce mai valoroasă. Una dintre cele mai inspiratoare forme de voluntariat este implicarea tinerilor ca voluntari practici în cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență (ISU). Această experiență nu doar că transformă perspectivele individuale, dar contribuie semnificativ la binele comunității.

Ce înseamnă să fii voluntar la ISU?

Voluntariatul la ISU oferă tinerilor ocazia de a se alătura unei echipe dedicate care lucrează pentru binele cetățenilor. Printre activitățile desfășurate se numără asistența în organizarea campaniilor de informare și educare a populației, la diferite școli din județul Tulcea, de la sat sau de la oraș, precum și implicarea în intervenții reale cu ambulanța în care înveți cum să ajuți oamenii. Această activitate nu dezvoltă doar abilități fizice și emoționale, dar și competențe interumane esențiale, cum ar fi lucrul în echipă, comunicarea eficientă și gestionarea stresului.

Calitatea voluntarului în serviciul comunității

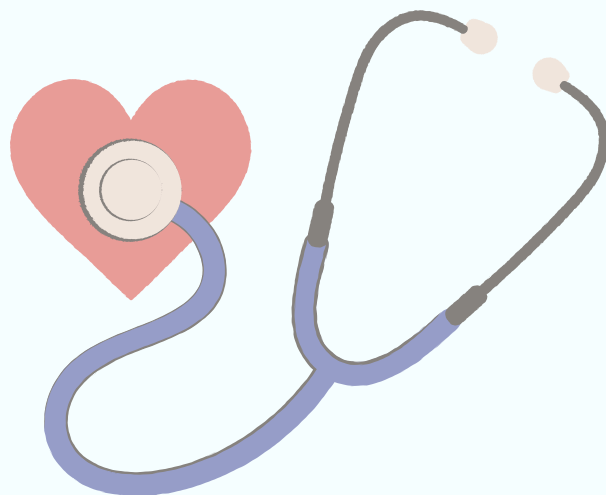
În timpul activităților, voluntarii au ocazia să învețe direct de la specialiști, beneficiind de experiența și cunoștințele acestora, unde înveți permanent cum să te adaptezi în situații de stres și cum să gestionezi echipamentul medical.

Un alt aspect important al voluntariatului la ISU este conștientizarea rolului civic. Tinerii voluntari devin modele de urmat în comunitățile lor, inspirând și pe alții să se implice. Activitățile de voluntariat contribuie la crearea unui spirit comunitar puternic, o valoare foarte importantă a omului.

Provocările și recompensele voluntariatului

Desigur, activitățile de voluntariat pot fi provocatoare. Voluntarii sunt expuși unor situații stresante, care pot testa abilitățile și răbdarea lor. Totuși, aceste experiențe pot aduce recompense semnificative. Familiarizarea cu mediile de intervenție, dezvoltarea profesională și legăturile de prietenie formate sunt doar câteva dintre aspectele pozitive ale acestei activități.

Ce înseamnă pentru mine voluntariatul la ISU?

Am cochetat de mult timp cu această idee de a fi voluntar, dar începutul clasei a IX-a a venit cu numeroase provocări pe care a trebuit să mi le asum. De aceea nu m-am înscris la cursuri decât în clasa a X-a. Din dorința de a descoperi dacă viața de viitor medic mi se potrivește, am ales această formă de voluntariat. Orele de studiu, pregătirile pentru turele de serviciu sunt un exercițiu util pentru mine și cu fiecare participare simt că sunt mai pregătit să devin medic. Avem o echipă numeroasă, ceea ce demonstrează că și alți tineri se gândesc la participarea activă în societate. Te așteptăm să ne fii coleg în a ajuta comunitatea!!

LICEUL TEORETIC „GRIGORE MOISIL”, UN ADEVĂRAT MOZAIC ETNIC

Într-o lume globalizată, diversitatea etnică dintr-un liceu reprezintă un avantaj major atât pentru elevi, cât și pentru comunitatea școlară. Prezența unor grupuri etnice variate contribuie la dezvoltarea elevilor, la promovarea toleranței și la îmbogățirea experienței educaționale. Pe scurt, vă vom prezenta câteva grupuri etnice din care fac parte colegii noștri.

MEGLENOROMÂNII

Meglenoromânii sunt un grup etnic romanic din Balcani, vorbitori ai unui dialect românesc distinct, meglenoromâna. Ei au trăit inițial în regiunea Meglen din nordul Greciei și sudul Macedoniei de Nord. Satul Cerna este reprezentativ pentru meglenoromâni, aici găsindu-și adăpost, la sfârșitul anului 1940, an tragic în istoria României, familiile de meglenoromâni stabilite în mai multe sate din fostul județ Durustor. De aceea, satul Cerna este denumit și „ținutul meglenilor”. Această etnie fabuloasă, unică pentru județul Tulcea, este și va fi făcută cunoscută, după posibilități, și în școala noastră.

În ceea ce mă privește, prin participarea alături de mine, la Balul Bobocilor LTGM 2024, a ansamblului de meglenoromâni „ALTONA”, am contribuit la promovarea diversității culturale în liceul nostru, oferind colegilor oportunitatea de a descoperi și de a aprecia tradițiile noastre autentice. Acest moment artistic nu doar că a îmbogățit atmosfera evenimentului, dar a și consolidat spiritul de unitate și respectul față de patrimoniul cultural, cu o influență pozitivă asupra comunității noastre școlare.

Elevi aparținând comunității meglenoromâne în cadrul liceului sunt Noici Luiza-Daniela (clasa a IX-a E), Bandula Lucian (clasa a X-a B), Tranulea Daria (clasa a XII-a D), Xantu Mihaela (clasa a XII-a E).

Noici Luiza-Daniela (clasa a IX-a E)

RUȘII LIPOVENI

În diversitatea culturală a Dobrogei, rușii lipoveni reprezintă una dintre cele mai bine păstrate comunități etnice.

Totul a început în secolul al XVII-lea, când în Rusia au avut loc reforme religioase ce au provocat o mare schismă în rândul ortodocșilor. Cei care nu au acceptat reformele impuse de patriarhul Nikon, numiți „vechi credincioși”, au fost persecutați și forțați să-și părăsească țara. Așa au ajuns în Principatele Române, unde au fost primiți cu toleranță și au avut libertatea să-și practice credința.

Astăzi, rușii lipoveni trăiesc în special în Dobrogea și Moldova. Casele lor tradiționale, portul popular și bisericile sunt semne clare ale unei identități păstrate cu grijă.

Eu, Feodot Maria-Adriana, originară din comuna Jurilovca, sunt mândră să fiu lipoveancă și să reprezint această etnie în liceul nostru. Astfel, cu sprijinul oferit de doamna profesoară Alistarh Tamara, am avut o performanță deosebită la Olimpiada județeană de limba maternă rusă, obținând premiul al II-lea. De asemenea, am avut un rezultat foarte bun și la Olimpiada județeană de religie ortodoxă de rit vechi, în limba rusă, obținând tot premiul II. Ca urmare, merg la fazele naționale ale celor două olimpiade.

Câțiva dintre membrii acestei etnii, elevi în liceul nostru, sunt Sizoi Adela (clasa a XI-a D), Gurei Maria (clasa a XI-a E), Leon Filip-Manuel (clasa a X-a C).

Feodot Maria-Adriana (clasa a IX-a E)

TURCII

Comunitatea turcă din România este una dintre cele mai vechi comunități etnice din țară. Turcii au ajuns în Dobrogea în timpul Imperiului Otoman, care a stăpânit această zonă din secolul al XV-lea până în secolul al XIX-lea. Strămoșii mei au venit din nord-estul Turciei, din zona Mării Negre, spre granița cu Georgia.

Promovez etnia culturii mele în cadrul liceului învățându-i pe colegii mei de clasă etimologia unor cuvinte și modul în care s-a schimbat sensul acestora din turcă în română, de-a lungul timpului. Să fii turc înseamnă să faci parte dintr-un popor cu o istorie bogată și o cultură unică.

Mete Mierlă (clasa a XI-a A)

RROMII

Mulți rromi vorbesc, alături de limba română, limba romani. Cultura lor este foarte bogată: au muzică și dansuri specifice, port tradițional, colorat, și obiceiuri care variază de la un grup la altul. În calitate de vicepreședinte al Consiliului Școlar al Elevilor din Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea și de responsabil al Departamentului de integrare a grupurilor vulnerabile și etnice al Consiliului Județean al Elevilor Tulcea, am avut un rol activ în reprezentarea intereselor elevilor, în promovarea echității și a incluziunii, contribuind la consolidarea participării democratice în mediul educațional. Pe viitor, îmi doresc să susțin cât mai multe activități la nivel județean, cu ideea de a sprijini integrarea cât mai multor elevi, indiferent de minoritatea etnică din care fac parte.

Bălășoi Alexandru-Ionuț (clasa a X-a E)

SĂNĂTATEA MINTALĂ A ADOLESCENȚILOR: ÎNTR-UN ECHILIBRU

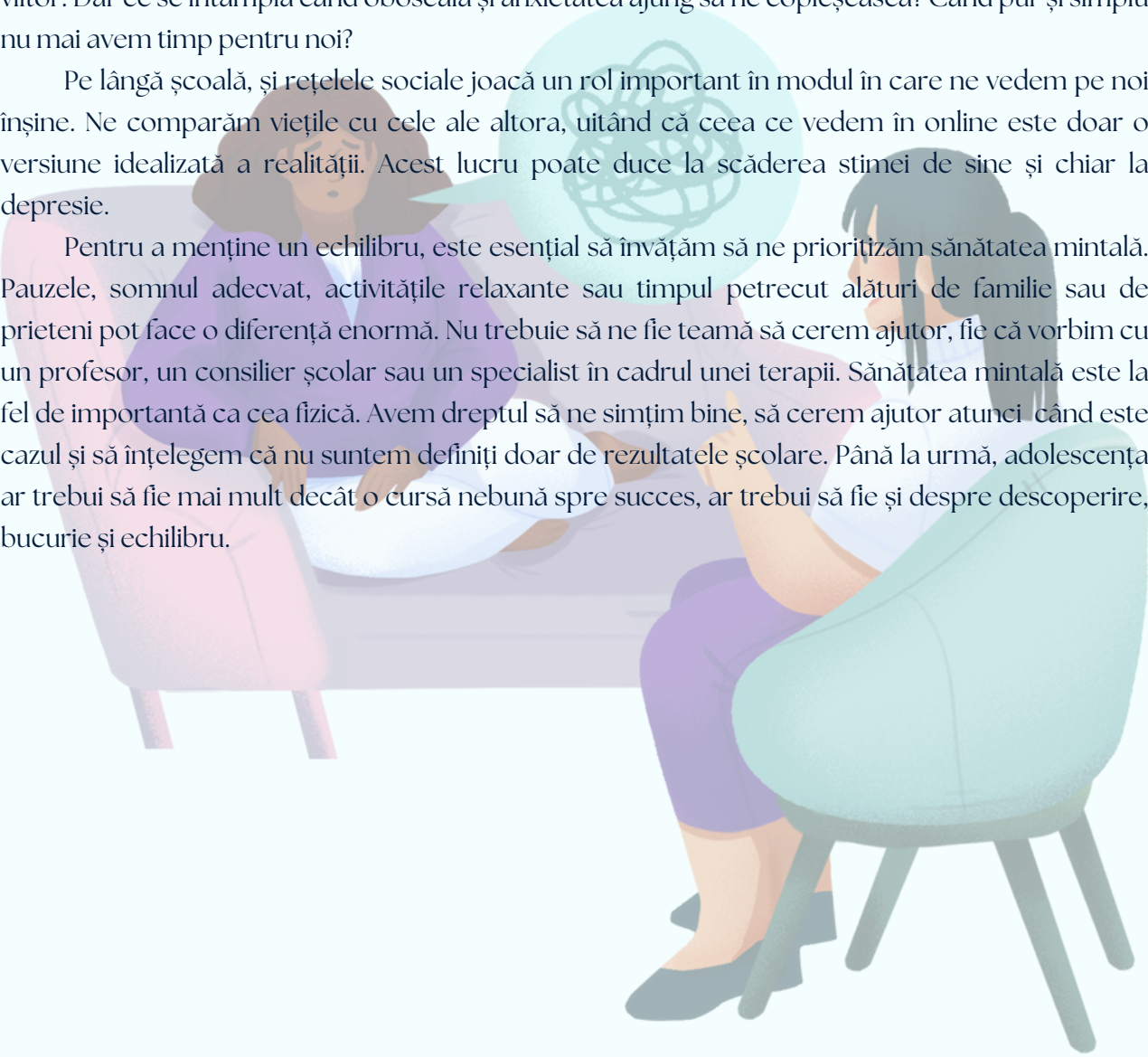
de Grigoraș Teodora, clasa a X-a C

Adolescența este o perioadă plină de schimbări, descoperiri și provocări, dar, din păcate, și de o presiune constantă care ne poate afecta sănătatea mentală. Fie că vorbim despre stresul academic, așteptările mult prea mari ale părinților sau ale profesorilor, comparațiile constante cu persoanele din jurul nostru sau incertitudinea viitorului, toate acestea pot deveni copleșitoare și ne pot transforma viața într-un adevărat calvar.

În fiecare zi, ne trezim cu gândul la teste, teme și note. Sistemul educațional din prezent pune un accent uriaș pe performanță, iar uneori putem avea impresia că valoarea noastră ca persoane este măsurată în medii și diplome. În plus, mulți dintre noi jonglăm și cu diverse activități extracurriculare sau voluntariate, încercând să ne construim un CV cât mai impresionant pentru viitor. Dar ce se întâmplă când oboseala și anxietatea ajung să ne copleșescă? Când pur și simplu nu mai avem timp pentru noi?

Pe lângă școală, și rețelele sociale joacă un rol important în modul în care ne vedem pe noi înșine. Ne comparăm viețile cu cele ale altora, uitând că ceea ce vedem în online este doar o versiune idealizată a realității. Acest lucru poate duce la scăderea stimei de sine și chiar la depresie.

Pentru a menține un echilibru, este esențial să învățăm să ne prioritizăm sănătatea mentală. Pauzele, somnul adecvat, activitățile relaxante sau timpul petrecut alături de familie sau de prieteni pot face o diferență enormă. Nu trebuie să ne fie teamă să cerem ajutor, fie că vorbim cu un profesor, un consilier școlar sau un specialist în cadrul unei terapii. Sănătatea mentală este la fel de importantă ca cea fizică. Avem dreptul să ne simțim bine, să cerem ajutor atunci când este cazul și să înțelegem că nu suntem definiți doar de rezultatele școlare. Până la urmă, adolescența ar trebui să fie mai mult decât o cursă nebună spre succes, ar trebui să fie și despre descoperire, bucurie și echilibru.

GO RIVER WOLVES!!!

Echipa River Wolves este una dintre cele mai vechi echipe din România care participă la competiția FIRST Tech Challenge (FTC), fiind activă încă din primul sezon, când aceasta a fost adusă în țară în 2016. Acest lucru a fost posibil datorită Națiune Prin Educație, organizație care a oferit oportunitatea atât echipei noastre, cât și multor altora, de a lua parte la o experiență unică în domeniul STEAM—un concept educațional care îmbină știința, tehnologia, ingineria, arta și matematica.

Sezonul acesta, al nouălea, competiția se desfășoară sub tema “INTO THE DEEP”. Meciurile sunt jucate între două alianțe adversare, fiecare formată din două echipe. Prima parte a meciului durează 30 de secunde și este numită perioada de autonomie, în care roboții acționează singuri, fără intervenția echipei, colectând obiecte de joc. Urmează 2 minute de TeleOp, timp în care driverii controlează robotul cu ajutorul unor controllere, încercând să plaseze obiectele de joc într-un coș special amenajat sau să le agațe pentru a obține puncte. Pentru a avea succes, este esențial să dezvoltăm un robot bine proiectat și eficient.

Sezonul începe cu un eveniment numit Kick-off, unde se anunță tema și regulile competiției. Urmează o ședință de strategie a echipei, în care stabilim un concept de bază pentru robot. Departamentul de proiectare 3D creează modelul inițial, iar departamentul de mecanică assemblează robotul și găsește soluții pentru problemele neprevăzute. În final, departamentul de programare dezvoltă codul în Android Studio, utilizând Java, pentru ca robotul să fie complet funcțional.

Pe lângă partea tehnică, competiția FTC oferă și premii non-tehnice, precum INSPIRE, MOTIVATE și CONNECT, care recunosc eforturile echipelor în promovarea valorilor competiției. Pentru aceste premii, departamentul de PR și Media a muncit intens, organizând evenimente precum Robotour, Putting the A in STEAM, ecologizarea din Parcul Personalităților și RiverGo, o vânatoare de comori organizată anual de echipa noastră. În acest an, am combinat tehnologia, strategia și o poveste captivantă pentru a ilustra, într-un mod interactiv, energia unui sezon FIRST Tech Challenge.

FIRST Tech Challenge încurajează Gracious Professionalism și Coopertition, promovând respectul, colaborarea și învățarea atât din succes, cât și din eșec. Valorile competiției îi formează pe participanți ca lideri etici, capabili să inoveze și să lucreze eficient în echipă. La River Wolves, colaborarea este esențială: ne susținem reciproc, învățăm unii de la alții și căutăm mereu noi membri pasionați și dornici de muncă. Indiferent de rol, fiecare contribuie la succesul echipei, împărtășind aceeași viziune: inovație, muncă în echipă și impact pozitiv asupra comunității.

Echipa River Wolves

A FI MOISILIST...

Să fii elev la Liceul Teoretic „Grigore Moisil” înseamnă să pășești într-o etapă nouă, plină de provocări, emoții și oportunități. A fi moisilist nu înseamnă doar să studiezi, ci și să faci parte dintr-o comunitate unde inovația, gândirea critică și pasiunea pentru cunoaștere sunt încurajate. Treptat, descoperi că școala nu este doar un loc pentru învățare, dar și un spațiu unde îți formezi caracterul, înveți să colaborezi și să depășești obstacolele. Fiecare zi vine cu provocări, dar și cu satisfacția că faci parte dintr-o comunitate excelentă și că ai șansa să îți construiești viitorul într-un mediu care te inspiră și te susține.

-Pîrvan Luana-Maria, clasa a V-a A

A fi moisilist este o onoare, dar și o responsabilitate foarte mare. Trecerea în clasa a V-a a fost destul de dificilă, dar venirea la Moisil a meritat efortul. Liceul Moisil este ca o comunitate unită din care sunt mândră să fac parte. Știu că sunt abia la început de drum, dar sunt nerăbdătoare să văd ce va urma.

-Cîrci Sybel, clasa a V-a A

A fi moisilist înseamnă a face parte dintr-o comunitate mare care este mereu lângă tine când ai nevoie. Dacă ești unul dintre moisiliști, trebuie să te simți mândru!

-Bucur Alicia Gabriela, clasa a V-a A

La început am avut unele rețineri deoarece aveam profesori și colegi noi și mi-a fost greu. După un timp mi-am făcut prieteni, a început să fie din ce în ce mai bine și am zâmbetul pe buze. Îmi place că nu există grupuri și toți suntem egali. În pauze mergem afară și ne jucăm fericiți și plini de energie. Sunt foarte mândră că sunt la această școală, cea mai bună!

-Bohacioc Daria, clasa a V-a A

Dacă mi-ar fi spus cineva acum un an că voi ajunge să fiu elevă la Moisil, nu știu dacă aș fi crezut. Sentimentul este unul de nedescris. În fiecare zi când pășesc pe holurile acestei școli, mă simt recunoscătoare și fericită că am șansa să învăț aici.

Chiar din prima zi m-am simțit motivată să dau tot ce e mai bun pentru a demonstra că merit să fiu parte din acest colectiv de elevi excelenți. Mă uit cu admirație și la cei mai mari, mai ales urmărind evoluția surorii mele ce a absolvit aici și îmi imaginez cum mă voi simți când voi ajunge ca ei. De asemenea, abia aștept să simt experiența adevărată de moisilist când voi intra în liceul nou renovat.

Mă gândesc cu optimism la viitorul care mă așteaptă la Moisil, fiindcă este o școală foarte bună. Mă simt mândră să mă numesc moisilistă și sunt nerăbdătoare să văd ce mă va aștepta pe acest drum!

-Dore Eva-Victoria, clasa a V-a

Am avut emoții încă de la primul pas făcut în acest liceu, ca elev în clasa a V a. O lume nouă se deschidea în fața mea: colegii, profesorii, sala de clasă. Știam că este un liceu de prestigiu și îmi doream să fac față provocărilor. Am învățat lucruri interesante, am legat prietenii și mă voi bucura de rezultatele muncii mele.

-Mihai Alexandru Casian, clasa a V a A

Trecerea de la învățământul primar la cel gimnazial poate părea o provocare foarte mare. Este mai greu să ții pasul cu toate lecțiile și temele, dar este și o perioadă de descoperire a unor noi subiecte interesante. Liceul Teoretic "Grigore Moisil" mi-a oferit oportunități noi, m-a învățat să îmi asum mai multe responsabilități și să îmi gestionez timpul astfel încât să pot realiza în paralel și activități extrașcolare. Consider ca acest liceu va construi bazele viitorului meu și mă va ajuta să îmi dezvolt capacitățile cognitive.

-Vâlcu Ardelean Victor, clasa a V-a A

Liceul Teoretic "Grigore Moisil" este foarte competitiv. Acest lucru ne învață să fim mai creativi, mai implicați în activități școlare și extrașcolare. Profesorii sunt foarte buni, predau foarte bine materia. Unii sunt foarte amuzanți. Diriginta este foarte blândă cu clasa, o apreciez foarte mult!

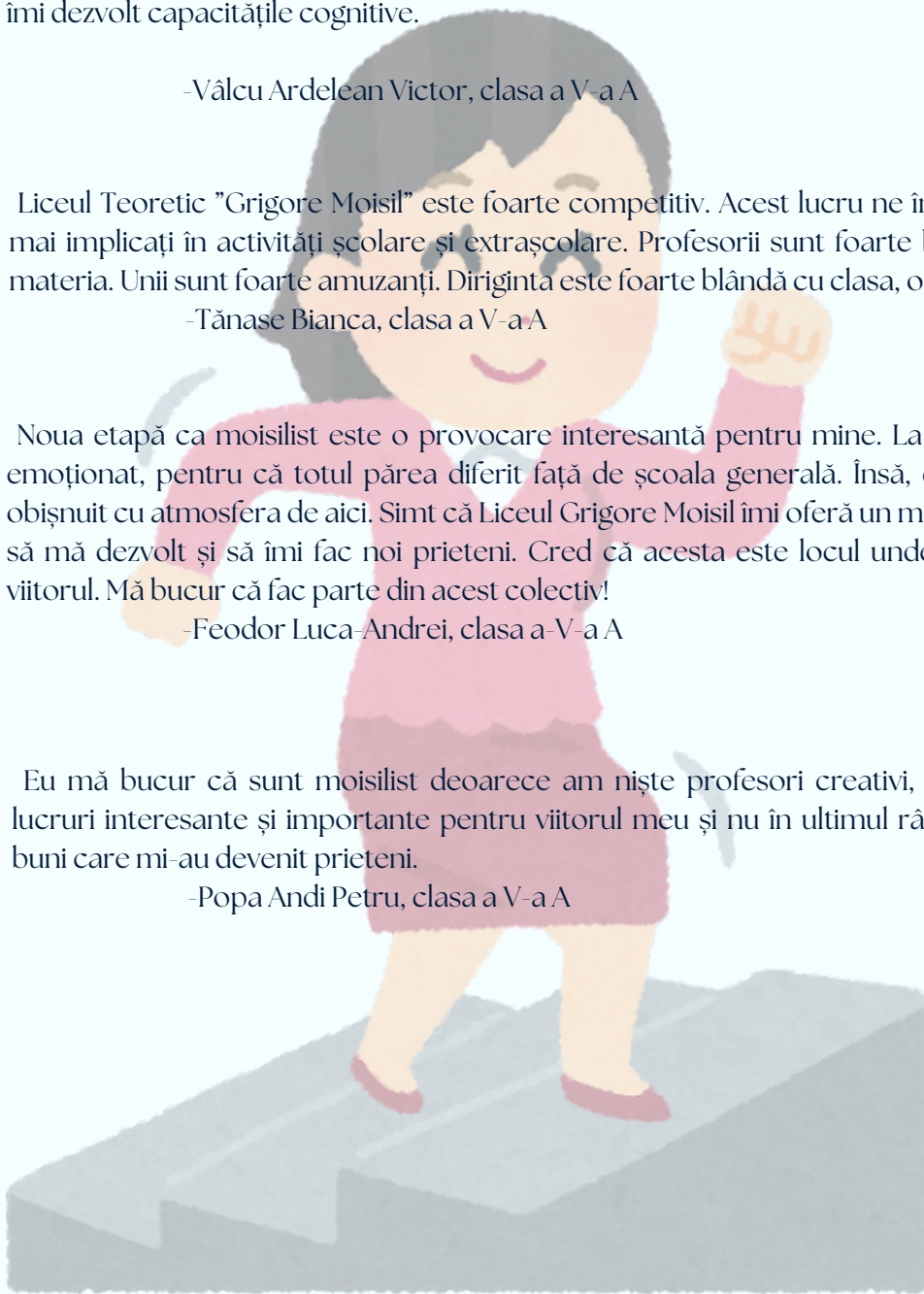
-Tănase Bianca, clasa a V-a A

Noua etapă ca moisilist este o provocare interesantă pentru mine. La început eram destul de emoționat, pentru că totul părea diferit față de școala generală. Însă, după primele zile m-am obișnuit cu atmosfera de aici. Simt că Liceul Grigore Moisil îmi oferă un mediu în care pot să cresc, să mă dezvolt și să îmi fac noi prieteni. Cred că acesta este locul unde pot să îmi construiesc viitorul. Mă bucur că fac parte din acest colectiv!

-Feodor Luca-Andrei, clasa a-V-a A

Eu mă bucur că sunt moisilist deoarece am niște profesori creativi, inovativi care mă învață lucruri interesante și importante pentru viitorul meu și nu în ultimul rând niște colegi drăguți și buni care mi-au devenit prieteni.

-Popa Andi Petru, clasa a V-a A

De prima dată când am pășit în școală am devenit Moisilist. La început nici nu știam ce înseamnă, dar în clasă am înțeles. Mă simțeam un copil mare, voinic și înțelept, ceea ce și eram deoarece nu oricine intra la această școală. Când a venit și doamna dirigintă, am simțit un fel de maturitate și respect. Mai târziu, am făcut cunoștință și cu ceilalți profesori.

La sfârșit am plecat cu un sentiment de mândrie, ca și cum aș fi plecat de la Casa Albă.

Când am ajuns acasă, m-am întins în pat și m-am gândit la cât de bine a fost în prima zi la școală și la cât de mult aștept ziua de mâine.

-Michael Van der Bellen, clasa a V a A

Sunt mândru să fiu moisilist pentru că profesorii și colegii sunt exact cum mi-am dorit, buni și prietenoși. Am învățat multe lucruri noi și interesante, însoțite de provocări. Faptul că fac parte din grupul moisiliștilor este o experiență minunată.

-Caloianu Iulian, clasa a V-a A

Când am intrat la Liceul Teoretic "Grigore Moisil" a fost ca un vis îndeplinit. La început a fost greu, dar apoi m-am obișnuit.

-Varabev Dragos Alexandru, clasa a V-a A

Sunt foarte norocoasă că merg la o școală de renume, cum este Liceul Teoretic "Grigore Moisil" și am profesori excelenți, care ne ghidează pașii pe drumul viitorului. Schimbarea este numai rezultatul învățării.

-Gheniu Sara Maria, clasa a-V-a A

UN GÂND LA FINAL DE GIMNAZIU...

de Iorga David, clasa a VIII-a B

Vă salut dragi profesori și colegi!

Sunt elevul și colegul vostru din clasa a VIII-a și am să vă împărtășesc gândurile mele despre ce a însemnat gimnaziul pentru mine.

Sunt absolvent de grădiniță și școală primară în sistem step-by-step, foarte aproape de a finaliza școala generală și, mai mult ca sigur, viitor licean în cadrul Liceului Teoretic „Grigore Moisil”.

Trecerea de la doamna învățătoare la mai mulți profesori, bănuiesc că nu a fost simplă pentru niciun elev, dar acest pas a avut ca efect adaptarea noastră la multiplele tipologii de caractere.

Acomodarea de la sistemul de învățământ step-by-step la cel clasic a fost puțin mai dificilă pentru mine. Fiind format să îmi exprim părerile într-un cadru deschis, în care elevul era încurajat să își susțină punctul de vedere, clasa a V-a a venit cu restricții și necesitatea de adaptare la un “regim” școlar care nu mai ținea cont așa de mult particularitățile individuale.

Am avut parte de dascăli care m-au susținut și încurajat să îmi perfecționez pasiunile în drumul spre performanță, dar de partea cealaltă a balanței au fost și profesori cu care nu am reușit să leg un canal de comunicare ce ar fi putut să transforme ora de curs într-o plăcere.

Nu o spun cu părere de rău pentru că am avut de câștigat atât de la dascălii care mi-au stimulat creativitatea și perseverența, cât și de la profesorii care m-au determinat să dobândesc abilități autodidactice și pentru care îi respect.

În gimnaziu am înțeles că pentru a face un sistem de învățământ mai bun, relația dintre profesor-elev-părinte trebuie să fie ca un triunghi echilateral, în care fiecare este reprezentat de o latură. Dacă una dintre laturi este mai lungă sau mai scurtă, acest echilibru dispare.

Acest triunghi a făcut să fiu elevul de azi, liceanul de mâine și viitorul adult. Nu calitatea mea de elev a acestei școli a determinat rezultatele foarte bune la învățătură, ci faptul că împreună cu profesorii de aici și susținerea părinților am crescut calitatea școlii.

În scurt timp am să dobândesc calitatea de licean, tot în cadrul acestei școli, cu credința că viitorul ne aparține dacă luptăm în dorința de a face o schimbare în bine.

Mulțumesc pentru oportunitatea de a împărtăși gândurile mele și sper că o să am ocazia ca peste patru ani să povestesc pe scurt experiența din liceu.

DE LA MOISIL IN JURUL LUMII

de Iris Alexandra Vavilov, absolventa promoția 2023

Cum ai reacționa dacă mâine ți-ar spune cineva că visul tău urmează să devină realitate? Pentru mine, visul acesta a venit împachetat într-un ambalaj pe care scria „Baret Scholars”

După un an de studiu la "Poli București" unde nu ai fost nici cel mai bun, nici cel mai îndrăzneț, nici cel mai apreciat student, vine o școală americană și îți spune "vrem să te plimbi cu noi în jurul lumii, să cunoști o grămadă de oameni cool și să faci ce vrei tu". Too good to be true, right?

Totuși, am aplicat la programul lor; am scris câteva eseuri, am făcut un videoclip, mi-am scris toate activitățile extracurriculare, am pus toate notele din liceu, cât câștigă părinții, am dat câteva interviuri și am primit bursa. Desi era o suma impresionanta, tot mai trebuia sa contribui si eu cu cate ceva, așa ca a trebuit sa fiu creativa, si sa găsesc surse de finanțare. Long story short, am avut susținerea facultății? Deloc. Am avut susținerea părinților? Așa și așa. Mi-a luat ceva să îi conving că este ok să îmi îngheț anul la facultate și că nu toată lumea urmează o "cale tradițională" în viață. Noroc că am fost în echipa de debateri la Moisil. Am avut susținerea absolută a unor oameni dragi mie, ceea ce s-a dovedit a fi destul!

Acum, imaginează-ți că urmează să te plimbi în jurul lumii cu 100 de studenți de pe tot globul, să experimentezi toate lucrurile pe care ți le-ai fi putut imagina, să întâlnești politicieni, oameni de afaceri influenți și oameni de la facultăți de top.

Acest triumfi a făcut să fiu elevul de azi, liceanul de mâine și viitorul adult. Nu calitatea mea de elev a acestei școli a determinat rezultatele foarte bune la învățătură, ci faptul că împreună cu profesorii de aici și susținerea părinților am crescut calitatea școlii.

În scurt timp am să dobândesc calitatea de licean, tot în cadrul acestei școli, cu credința că viitorul ne aparține dacă luptăm în dorința de a face o schimbare în bine.

Mulțumesc pentru oportunitatea de a împărtăși gândurile mele și sper că o să am ocazia ca peste patru ani să povestesc pe scurt experiența din liceu.

Am ajuns în campus, am mâncat în cantina care arăta precum cele din filmele cu Harry Potter, am fost la cursuri de fizică, computare cuantică și știința calculatoarelor. La cursul celebru despre calculatoare, CS50, am primit o rățușcă de cauciuc, și l-am cunoscut pe profesorul meu preferat. Albert Einstein, Mark Zuckerberg, Selly, artiștii de la BLACKPINK, fiecare cu "idolii" lui. Pentru mine "idolul" meu era acest profesor de la Harvard, David J. Malan, pentru că a făcut cercetare în securitate cibernetică și, cel mai important a fost că a revoluționat ceea ce înseamnă educație deschisă, online, în domeniul IT prin cursurile lui oferite gratuit.

După întâlnirea asta colosală, m-am reîntâlnit cu restul studenților din Baret Scholars, programul despre care va povestesc, și după o săptămână în care am făcut exerciții de cunoaștere, petreceri și altele, am plecat spre New York pentru 21 de zile. Acolo am avut un șoc cultural. Mi-am reîntâlnit un fost prieten de la olimpiada de chimie, am vizitat un muzeu interactiv de știință, am fost pe Wall Street unde am vorbit despre economie și piețe economice, l-am întâlnit pe scriitorul care a stat ani de zile cu Elon Musk și Bill Gates să le scrie biografia, dar am văzut și cele mai inumane lucruri pe care nimeni nu ar trebui să le vadă. Am asistat la un jaf armat într-un magazin, mirosurile de pe anumite străzi erau îngrozitoare și am văzut nenumărați oameni ai străzii care făceau lucruri care mai de care mai ciudate. Mi-am dat seama că America nu e atât de roz pe cât mă așteptam să fie.

După am fost în Brazilia unde am cunoscut o bucătăreasă, o femeie extraordinară, cu povesti pline sens și esență și cu care am avut o conexiune extraordinară.

Pentru mine, cele 3 săptămâni în Sao Paulo au fost despre mâncare extraordinară de bună, conexiune umană, emoții și a mă cunoaște pe mine.

Next stop, jungla Amazoniană. Am stat 7 zile pe o barcă cu alți 35 de oameni, am dormit în hamac, nu am avut semnal sau conexiune la internet, am pescuit Piranha, am vâslit câteva ore și am fost la un metru de un aligator adevărat (noroc că era orb). După ce am explorat continentul American, am ajuns și "acasă", în Europa. Pentru trei săptămâni am stat în Paris unde am apucat să îmi exersiez franceza pe care o mai știam din liceu și am fost moderator pentru o sesiune cu un profesor universitar despre încredere și cum este construită încrederea între oameni folosind principii din teoria jocurilor.

A urmat Italia, unde am învățat să gătesc și am participat la un concurs de gătit.

Pe 18 decembrie m-am întors acasă pentru sărbătorile de iarnă. Știam că mă întorc în România încă din aeroport. Doi muncitori se plângeau că "ii doare spatele de muncă" și le e dor de casă. În avion, o femeie care vorbea jumătate românește, un sfert turcă și un sfert franceză s-a așezat lângă mine cu un copil, iar când i-a dat gumă copilului m-a întrebat și pe mine dacă vreau gumă (fără introduceri, salutări sau altele care se practică prin alte culturi). În avion era zumzet. Oamenii vorbeau la telefon, râdeau, erau bucuroși că se întorc acasă, împărțeau snacks-uri, și chiar dacă unii colegi din jurul lumii ar zice că "era gălăgie", eu pot să zic că în sfârșit era liniște. Am dormit în acel avion mai bine decât dormisem în ultimele luni.

Când eram la liceu, mereu am vrut să plec din țară. Mă simțeam neînțeleasă, prea mică și prea mare pentru țara asta, dar mi-am dat seama călătorind în jurul lumii că eram puțin arogantă și sensibilă la părerile oamenilor. Mereu mi se spunea să "mă focusez pe un singur domeniu" și era frustrant că nu știam ce să aleg, cum să aleg. Și cred că de fapt mi-am folosit cunoștințele de cultura generală din liceu mai mult decât mi-as fi imaginat. Deși am spus și eu, ca și alți colegi, de nenumărate ori: „Mie asta n-o sa-mi folosească niciodată”, am avut nevoie de fizică și chimie, de economie, vorbit în public, abilități de convingere, creativitate, de limba engleză pentru toate eseurile și materialele trimise la Baret Scholars, de limba franceză în Franța, de istorie, geografie și arte ca să îmi fie mai ușor să deschid conversații cu oamenii din jurul lumii, cu care, cel puțin în aparențe, nu aveam nimic în comun, de matematică pentru că am primit un internship la Baret Scholars ca "Analizator de date" (Data analyst) că să îmi acopere toate costurile programului și de limba română ca să scriu acest articol. Am obținut ceva având note mari la liceu și mergând la "N" activități extracuriculare? Absolut. Am obținut oportunitatea de a-mi îndeplini visul de a călători în jurul lumii la 20-21 de ani, mi-am deschis un ONG care să facă educația mai aplicativă și mai interesantă în România, am cunoscut oameni de top din diverse domenii, iar după toată experiențele trăite, cred că mai trebuie să scriu cel puțin încă o carte!

Educația, combinată cu încrederea de sine, abilitatea de a comunica foarte bine și oameni care să investească în tine poate să îți schimbe cursul vieții. Eu, "conform statisticilor" nu ar fi trebuit să fiu unde sunt acum. Majoritatea colegilor mei au fost educați pe la instituții private, foarte scumpe, în niște contexte privilegiate. Eu am fost educată la Moisil, în Tulcea, loc pe care nu l-am apreciat până când nu am apucat să ies în lumea reală, să simt ca făc lucruri cu impact pentru oameni reali și să cunosc oameni conectați de lumea reală.

Așa că, dacă ești încă în liceu, te încurajez să trăiești fiecare moment cu curiozitate și recunoștință. Fiecare oră, fiecare concurs, fiecare profesor care te provoacă sau coleg care te inspiră poate fi o piesă din puzzle-ul visului tău, chiar dacă acum nu pare. Fii atent la oamenii pe care îi întâlnești, la pasiunile care îți dau energie și la micile reușite care îți dau curaj. Nu subestima nicio experiență – s-ar putea ca, mai târziu, să îți dai seama că exact acolo a început totul. Liceul nu este doar un loc de învățare, ci o rampă de lansare spre cine poți deveni.

EXISTĂ VIAȚĂ DUPĂ MOISIL...

de Robert A. Iorga, absovent promoția 2005-2009

EAME Operations Interface Lead

ExxonMobil

Liceul poate părea, uneori, un univers în sine—un loc unde fiecare zi este bine structurată, plină de exigențe și unde totul pare măsurat în note. Această perioadă coincide cu o etapă a vieții plină de schimbări: dezvoltarea rapidă a capacităților biologice și cognitive, tentațiile, emoțiile și așteptările de a ne contura cât mai clar viitorul.

Adevărul este că după liceu, lucrurile nu sunt nici ușoare, nici mereu previzibile. Orice drum ales vine cu urcușuri și coborâșuri, cu momente de entuziasm și altele pline de incertitudine, cu reușite neașteptate și obstacole care te forțează să regândești tot ce credeai că știi despre tine.

Au trecut aproape 15 ani de când am absolvit liceul „Grigore Moisil”. Mi-am început parcursul universitar alegând să urmez două facultăți în paralel—Arhitectura și ASE-ul. Credeam atunci că rapiditatea cu care voi obține mai multe diplome îmi va garanta cumva succesul profesional. După doi ani, am ales să mă concentrez într-o singură direcție, și anume Științele economice. A urmat un Master în Economie Internațională și Dezvoltare într-o universitate din Spania, un internship la Ambasada României din Madrid, iar mai târziu, o carieră care continuă de aproape 9 ani într-o companie americană din industria energetică, într-un centru global al acesteia din Praga. În acești ani, am lucrat alături de oameni din fel și fel de culturi diferite, am supervizat echipe a căror membrii veneau din peste 15 țări și am avut oportunitatea să lucrez ca auditor intern al acestei companii în locuri precum Arabia Saudită, Emiratele Arabe Unite sau Kazahstan. Acolo a trebuit să mă adaptez unor realități culturale diverse, să obțin colaborarea unor oameni care aveau moduri diferite de a înțelege munca și regulile companiei.

Evident, multe aspecte se învață “din mers”, altele necesită exersare îndelungată și învățare din erori. Nu am avut întotdeauna un model clar ori o rețetă perfectă, însă întotdeauna am găsit o “formă” prin care să navighez situațiile cu care m-am confruntat și să îmi continui dezvoltarea personală. Privind înapoi, mi-am dat seama că în perioada liceului mi-am format o bază esențială, și anume o cultură generală solidă și un mod de a gândi și de a opera în lume. În mod subtil, fără să conștientizez atunci, am fost antrenat să analizez informațiile într-o manieră critică, să adresez întrebări utile, cum să caut independent soluții și să negociez compromisuri viabile când a fost necesar. Am învățat să primesc feedback fără să iau totul personal, să construiesc argumente mai solide, să comunic clar și să înțeleg că succesul nu înseamnă doar să știi răspunsurile corecte, ci și să știi să le cauți.

Am fost unul dintre acei elevi care a abordat orice oportunitate cu brațele larg deschise, am contribuit întotdeauna cu drag inițiativelor și proiectelor din liceu, am participat la concursuri și olimpiade școlare, am ajutat la redactarea paginilor acestei reviste și am fost un membru al trupei de teatru a liceului chiar dacă dicția ori talentul înnăscut nu mă recomandau pentru roluri extrem de importante. Poate vă întrebați dacă mi-au fost de folos toate cele învățate, toate activitățile adiționale curriculei pe care le-am realizat? Vă spun DA, fără ezitare. De-a lungul timpului, am întâlnit fel și fel de circumstanțe în care informațiile dobândite atunci mi-au fost utile și mi-au oferit acel fond pe care am putut clădi cunoștințe și mai complexe. Poate și mai valoroasă a fost formarea intelectuală pe care am dobândit-o. Recent, după pandemie, am decis să studiez Psihologia, iar cei trei ani de studiu mi-au reconfirmat ceva ce intuiam de mult: mediul în care înveți îți modelează profund felul în care gândești și acționezi. Felul în care profesorii, metodele de predare și provocările intelectuale la care suntem expuși ne influențează profund capacitatea de adaptare, de învățare și de luare a deciziilor pentru tot restul vieții. Nimic nu este întâmplător în modul de abordare a claselor din sistemul de învățământ. Am fost format ca și voi într-unul dintre cele mai bune licee, cu profesori extraordinari și un mediu care promovează performanța. Iar comparația mea cuprinde astăzi mai multe perspective ale tuturor oamenilor pe care i-am întâlnit din diferite locuri ale lumii.

Astăzi înțeleg mai bine decât oricând că liceul nu a fost doar un loc unde am acumulat cunoștințe, ci un spațiu care mi-a structurat gândirea pentru a face față provocărilor ce aveau să vină. M-a învățat să nu iau lucrurile „de-a gata”, să caut perspective diferite și alternative. M-a antrenat pentru realitate, chiar dacă viața nu vine cu o programă școlară.

Notele nu definesc cine suntem, dar sunt un indicator fidel al seriozității cu care tratăm învățarea și acele activități menite să ne dezvolte mintea. În alte cuvinte, nu învățăm pe durata școlii pentru note, ci pentru a deveni cea mai bună versiune a noastră deoarece cred că numai educația și capacitatea de auto-actualizare continuă ne pot apropia de sinele ideal.

ÎN CĂUTAREA POEZIEI PIERDUTE:

TREASURE HUNT DE ZIUA POEZIEI

de Purcăroiu Ayanna, Turtoi Melania și Sitaru Irina, clasa a VIII-a B

Pe data de 21 martie, în cinstea Zilei Poeziei, elevii din clasa a VIII-a B au participat la o activitate plină de aventură și creativitate- un treasure hunt poetic. Atmosfera școlii a fost inundată de entuziasm și nerăbdare în timp ce copii s-au pregătit să exploreze lumea minunată a poeziei.

Treasure huntul poetic a fost o modalitate interesantă de a îmbina educația cu distracția. Copiilor, împărțiți în echipe, li s-au atribuit indicii sub formă de versuri și rime pentru a-i ghida în căutarea comorii ascunse. Fiecare indice conținea referințe la o operă poetică fragmentată, ceea ce a încurajat copiii să exploreze și să descopere mai multe despre universul poetic.

Pe măsură ce echipele au avansat prin curtea școlii, râsetele și entuziasmul au fost însoțite de discuții aprinse în legătură cu locurile unde se pot afla micile comori artistice. Căutarea acestora a fost o adevărată aventură. Unele echipe erau tare agile, altele puțin mai lente. Ne-am ajutat mult unii pe alții, am fugit prin iarba udă și pe sub copacii falnici cu speranță și curaj. Probabil că unii colegi se simțeau puțin descurajați când o echipă găsea un borcan, dar nimic nu se compară cu bucuria pe care o simți când descoperi obiectul bine ascuns. După o aventură plină de provocării și descoperiri, echipele au ajuns la comorile ascunse. Fiecare recipient conținea o secvență necunoscută de noi. Versurile se împlteau foarte frumos, alcătuind o poveste unică. După ce fiecare echipă a găsit borcănașul magic, ne-am dus triumfători la doamna profesoară. Premiul: fără temă în acest weekend! Deși am fost împărțiți, ne-am comportat ca o singură echipă adevărată. Am și uitat de frigul de afară.

Această activitate nu numai că a stimulat creativitatea, atenția și colaborarea, dar a și încurajat elevii să își dezvolte interesul pentru poezie și să descopere puterea cuvintelor și a imaginii în expresia artistică. A fost o zi memorabilă în care s-a celebrat frumusețea și importanța poeziei în viețile noastre.

Sperăm că această experiență să fie doar începutul unei călătorii lungi și interesante în lumea fascinantă a poeziei pentru elevii noștri

SECVENȚA DIVINĂ

un păianjen pendulează pe tabloul electric
stânga-dreapta sus-jos
trezit în uitare
rămâi un simplu pronume
scapi de flagelul viețuirii
de molima pe care n-ai dorit-o

sticla scrâșnește între dinți
un fibonacci amărui irită gâttelejul pe care nu-l revendici
încălzește măruntaiele cuiva
"cui" e o întrebare de complezență

surpinzi o fracțiune din ceva ce ar putea fi "eu"
te dezamorțești
îți e silă de pocitura întrezărită

dar Tatăl l-a plămădit pe Fiu
după chipul și asemănarea Sa
o fi un pretext legitim și pentru fiică?

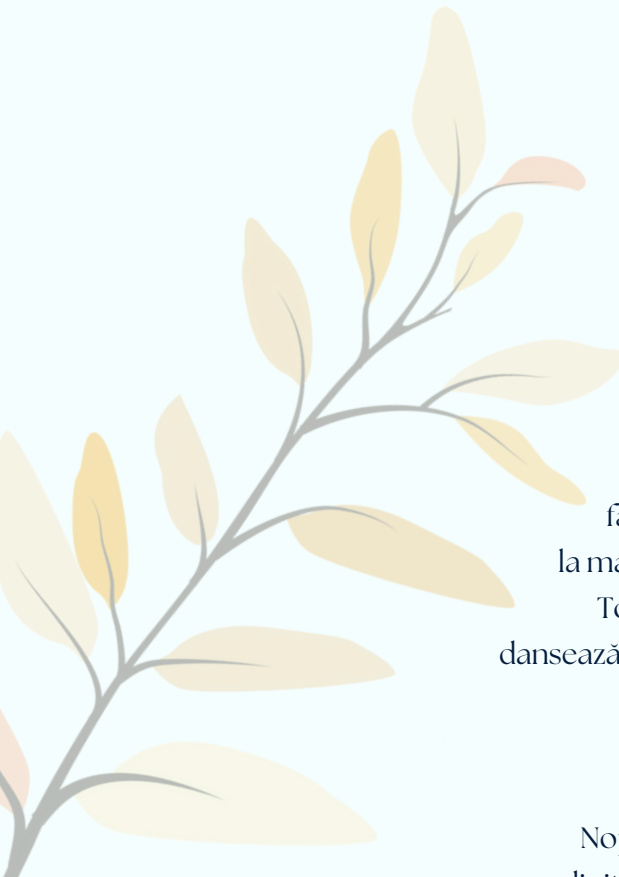
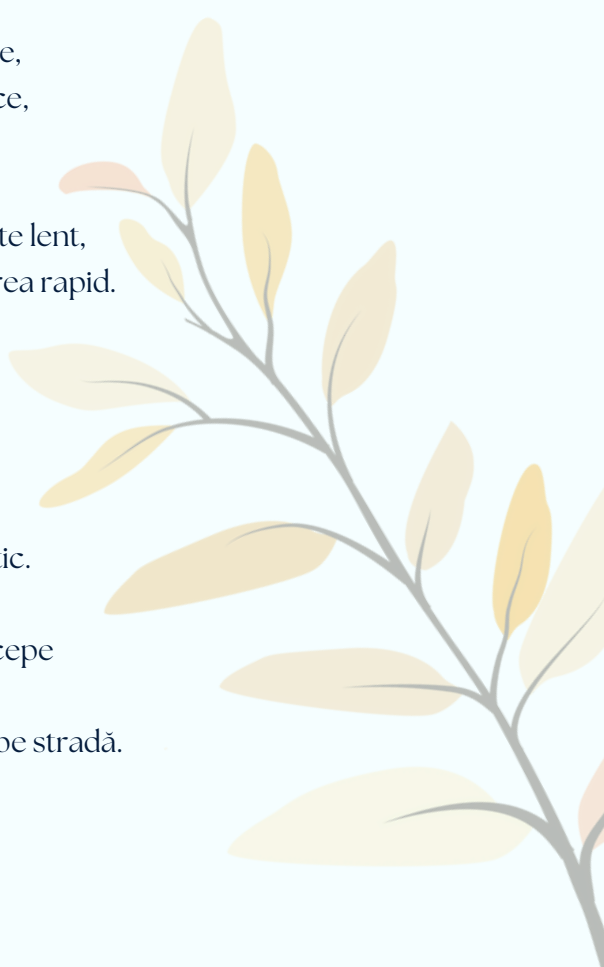
momentan un păianjen pendulează pe tabloul electric
stânga-drepata sus-jos
și țânțarii te ciupesc pe sub blugii prea largi.

de Brumă Cristiana Ioana

—

640 de piese
împrăștiate
pe care le caut
fără să mă opresc nicio clipă
la marginea patului să privesc în gol.
Totuși bulele din apa minerală
dansează pe o muzica tehno prea gălăgioasă.
Nu a fost prima vară
și nici ultima în care ai fost
cel mai prost lipici.
Nopti nesfârșite, nopți înghețate,
lipit cu spatele de caloriferul rece,
nopți de insomnie caldă-
la spectacolul dement
al pastilelor plimbate prin gură, topite lent,
dizolvate în sângele cald care pulsa prea rapid.
Acum că privesc în trecut,
dintr-un viitor care e cum e
nu mai sunt îngrijorată
de absența cuiva,
ci de cățelușul care plângea
de foame după osișorul de plastic.
și
mă frec la ochii cu sos de spirt și cepe
somniașul că
toate se petreceau în visul unui om de pe stradă.

de Andreea Casian

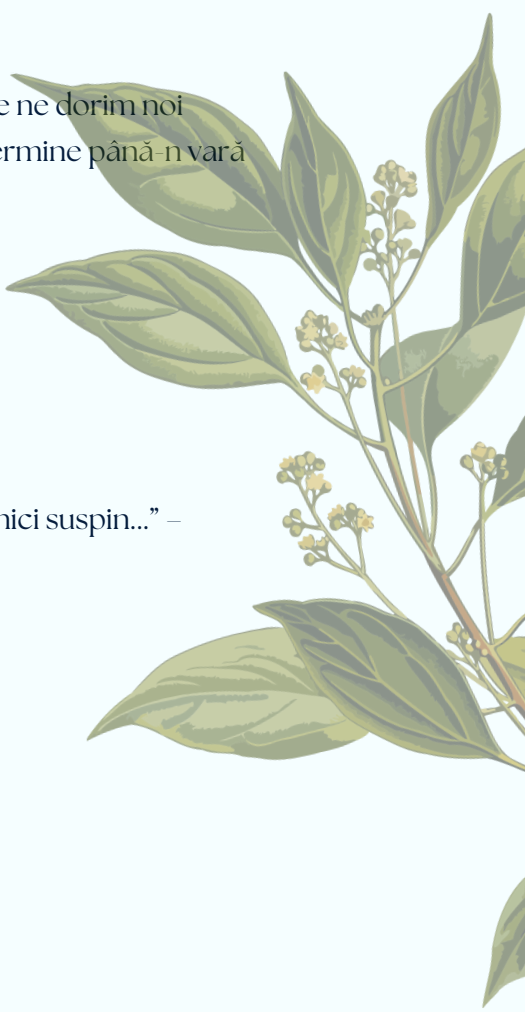

—

Mă uit la fum
arunc aceleași cuvinte
dinții izbesc ritmic
mai aștept.
Norul doar o pictură
funebră din Luvru/
tag-ul de graffity
din toaleta ecologică.
Dezlegarea la dulce
după doliul pentru ficat și
ziua în care te revăd
doar 3 secunde.
Mai aștept să treacă
în sens invers
stelele din Călimănești
să mă oprească iar poliția
răsăritul să fie prea târziu.
Să fiu bătrânul care smucește
amintirile din fața mașinilor
sau cel ce-mi
zgârie tatuajul cu pixul?
orice dar să nu mai
aștept

de Andreea Casian

SĂ VISEZI CU OCHII DESCHIȘI

să visezi cu ochii deschiși
nu e rău
dar nu-i nici bine
mă dau vexiliferul acestei teorii
în grosso modo realitatea e nesuperpozabilă cu ceea ce ne dorim noi
între respirațiile scurte dintr-o criză de tuse care are să se termine până-n vară
vară tămăduitoare
ea linșează orice gând necurat
dă câte un leu cerșetorilor de pe stradă
cântă în haine umede
aduce valurile la copiii din tren
miroase a lămâi cu miere
plus că nu știe să plângă
deci nu există tragedii - „...nu este durere nici întristare nici suspin...” –
iar viața e de o clipă frântă
în intersecția oglinzilor

de Modoran Alexia

MESAJ DIN PARTEA ECHIPEI DE REDACȚIE

Irina Teodorov, graficianul nostru talentat și dedicat, a fost sufletul creativ al revistei liceului timp de trei ani. Cu o viziune artistică deosebită și o pasiune evidentă pentru detalii, Irina a transformat fiecare pagină într-o poveste vizuală captivantă. Prin talentul său și caracterul său cald, a lăsat o amprentă unică nu doar asupra revistei, ci și asupra echipei și a întregii comunități școlare.

Draga Irina,

În pragul unui nou început, dorim să ne oprim pentru o clipă și să reflectăm la cei trei ani în care ai fost parte integrantă a familiei noastre de redacție. Fiecare pagină a revistei a prins viață datorită talentului tău excepțional și a viziunii tale artistice care a transformat ideile în opere de artă. Ai fost mai mult decât graficianul revistei – ai fost inima ei creativă, împrăștiind lumină, culoare și emoție în tot ceea ce ai creat.

Ne amintim cu drag de acele momente în care, cu zâmbetul pe buze și o energie debordantă, ai transformat schițele tale în imagini pline de viață și profunzime. Ai reușit să îmbini cu măiestrie pasiunea și profesionalismul, oferind fiecărui proiect un suflu nou, inspirând colegii și contribuind la crearea unui ambient de creativitate și colaborare. Fiecare detaliu, fiecare nuanță conturată de tine a adus o notă esențială în povestea noastră, iar noi te vom purta mereu în amintirea ca pe o sursă de inspirație și curaj.

Îți mulțumim din suflet pentru dedicarea, răbdarea și generozitatea cu care ți-ai împărtășit darul. Ai transformat munca noastră într-o călătorie artistică, în care fiecare proiect a devenit o oportunitate de a explora noi orizonturi și de a descoperi frumusețea în simplitatea formelor și a culorilor. Atmosfera caldă și plină de optimism pe care ai creat-o ne-a unit și ne-a ajutat să depășim orice provocare, lăsând în urma ta o moștenire de neprețuit.

Chiar dacă drumurile noastre se despart acum pe plan profesional, să știi că amintirile și creațiile tale vor continua să ne inspire. Ne încredințăm cu optimism că talentul tău va străluci și în noi proiecte, iar fiecare linie trasată va dovedi încă o dată măreția pasiunii ce te animă. Îți dorim un drum luminos în cariera ta artistică, plin de reușite și de provocări care să te îmbogățească pe plan personal și profesional.

Drumul spre succes nu este niciodată ușor, dar suntem convinși că fiecare pas pe care îl vei face te va apropia de împlinirea viselor tale. Să păstrezi mereu acel suflet cald și inima deschisă, care a reușit să aducă magie în tot ceea ce ai atins. Îți urăm din toată inima numai noroc și succes în toate proiectele viitoare, iar fiecare creație a ta să fie un omagiu adus atât pasiunii tale, cât și colaborării pe care am împărtășit-o cu toții.

Cu profundă admirație, Echipa de Redacție

“Dragă tizo,

Vreau să îți mulțumesc din tot sufletul pentru superba grafică pe care ai făcut-o pentru revista școlii! Ai dat viață paginilor și ai transformat totul într-un proiect cu adevărat special. Se vede că ai pus pasiune și talent, iar totul a ieșit grozav!

Ne bucurăm tare mult că ai făcut parte din echipă și îți dorim succes în continuare!

Cu recunoștință, Irina Neacșu”

“Dragă Irina,

Tot ce îți mai pot zice acum la final de drum e că nu voi regreta niciodată participarea în echipa de redacție a revistei, aceasta fiind oportunitatea ce m-a ajutat să te descopăr. Colaborarea cu tine m-a învățat cum să continui să lucrez cu optimism contrar presiunii constante cât și să găsesc o parte pozitivă în tot ceea ce fac, transformând orice treabă obositoare într-o activitate captivantă și recreativă însă cel mai important, m-ai învățat ce înseamnă un prieten adevărat.

Îți doresc tot binele din lume și sper ca pe viitor să continui să bucuri sufletele oamenilor atât cu arta ta cât și cu zâmbetul tău luminos și personalitatea ta minunată!

Cu drag, prietenul tău pe viață, Leon Filip”

ISSN 2067-6514